

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2017. január 13.^{1*}

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Az ECHA birtokában lévő, a bisz(2-etil-hexil)-ftalát (DEHP) felhasználásának engedélyezése iránti kérelemre irányuló eljárás keretében benyújtott információkat tartalmazó dokumentumok — A felperes által bizalmasnak tekintett egyes információk közzétételét elrendelő határozat — A kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel — A magánélet fogalma — A tulajdonhoz való jog — Indokolási kötelezettség”

A T-189/14. sz. ügyben,

a **Deza, a.s.** (székhelye: Valašské Meziříčí [Cseh Köztársaság], képviseli: P. Dejl ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)** (képviselek kezdetben: A. Iber, T. Zbihlej és M. Heikkilä, meghatalmazotti minőségben, később: M. Heikkilä, C. Buchanan és W. Broere, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: M. Mašková ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselek: F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek és Talabér-Ritz K., meghatalmazotti minőségben)

és

a **ClientEarth** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

a **European Environmental Bureau (EEB)** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

a **Vereniging Health Care Without Harm Europe** (székhelye: Rijswijk [Hollandia])

(képviselei őket: B. Kloostra ügyvéd)

beavatkozó felek,

az ECHA 2014. január 24-i, a felperes által a bisz(2-etil-hexil)-ftalát (DEHP) anyag felhasználásának engedélyezése iránti kérelemmel kapcsolatos eljárásban előterjesztett információk közzétételére vonatkozó határozatainak megsemmisítésére vonatkozóan az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

1 — Az eljárás nyelve: cseh.

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: M. Prek (előadó) elnök, I. Labucka és V. Kreuschitz bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. június 29-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapját képező tényállás

- 1 A bisz(2-etil-hexil)-ftalátot (a továbbiakban: DEHP) a polivinil-klorid (PVC) alapú műanyagok lágyítására használják. A DEHP-t felvették a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/136/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o., HL 2008. L 141., 22. o., HL 2009. L 36., 84. o., HL 2010. L 118., 89. o. és HL 2015. L 212., 39. o.) XIV. mellékletébe. Ezen anyagnak az említett mellékletbe való felvétele azt eredményezte, hogy felhasználása 2015. február 21-től az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) engedélyéhez van kötve.
- 2 A Deza a.s. annak érdekében, hogy 2015. február 21. után is megszakítás nélkül gyárthasson DEHP-t, az 1907/2006 rendelet 62. cikkének megfelelően engedélyezés iránti kérelmet nyújtott be az ECHA-hoz. Ezzel összefüggésben az engedélyezés iránti kérelméhez csatolta a kért dokumentumok bizalmas és nem bizalmas változatát is, köztük egy kémiai biztonsági jelentést, az alternatív anyagokról készült elemzést és egy társadalmi-gazdasági elemzést. Az Arkema France, a Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. és a Vinyloop Ferrara SpA (a továbbiakban: korábbi kérelmezők) szintén engedélyezés iránti kérelmet nyújtott be a DEHP gyártásának folytatására.
- 3 Az ECHA 2013. november 13. és 2014. január 8. között az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján nyilvános konzultációt szervezett a DEHP-ra vonatkozó kérelmekről. Ezzel összefüggésben több olyan dokumentumot is a nyilvánosság rendelkezésére bocsátott, amely az említett anyagra vonatkozott.
- 4 2013. december 5-én a ClientEarth és a European Environmental Bureau (EEB) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 2. cikkének (1) bekezdése értelmében hozzáférést kért az ECHA-tól a DEHP felhasználásának engedélyezése iránti kérelemben szereplő kémiai biztonsági jelentéshez és az alternatív anyagokról készült elemzéshez, mivel úgy vélték, hogy a nyilvános konzultációs eljárás során közzétett dokumentumok nem voltak teljes körűek.
- 5 2013. december 18-i levelében az ECHA tájékoztatta felperest, hogy a ClientEarth és az EEB kérelmet nyújtott be az engedélyezés iránti kérelemben szereplő kémiai biztonsági jelentéshez és az alternatív anyagokról készült elemzéshez való hozzáférés iránt. Az ECHA arról is tájékoztatta a felperest, hogy elektronikus úton megküldte részére a fent említett dokumentumok kitakart változatát, és felszólította,

hogy egyértelműen jelölje meg azokat az információkat, amelyeket nem szeretne közzétetni, valamint közölje azt is, hogy ezek az információk miért tartoznak az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételek közé.

- 6 Az ECHA 2014. január 24-én AFA-C-0000004274-77-09/F hivatkozási számmal levelet intézett a felpereshez és AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F, valamint AFA-C-0000004151-87-08/F hivatkozási számmal a korábbi kérelmezőknek, amelyekben közölte velük arra vonatkozó határozatát, hogy az 1049/2001 rendelet értelmében kért dokumentumok egy részét közzéteszi (a továbbiakban: megtámadott határozatok).
- 7 2014. február 7-i levelében az ECHA tájékoztatta a ClientEarth-öt és az EEB-t azon döntéséről, hogy a kért információkhoz részleges hozzáférést ad számukra, de a közzétételt felfüggeszti, mert a Törvényszék előtt eljárás indult a közzététel megakadályozása érdekében. Ehhez a levélhez csatolta a 2014. január 24-én kelt levelek egyikét, nevezetesen azt, amelyiket az Arkema France részére küldött, és amely gyakorlatilag megegyezik a felperesnek címzett levéllel.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 8 2014. március 24-én a felperes és a korábbi kérelmezők az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresetet terjesztettek elő a megtámadott határozatokkal szemben. Ugyanezen a napon benyújtott külön beadványukkal az EUMSZ 278. cikk alapján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be, amellyel a megtámadott határozatok végrehajtásának felfüggesztését kérték.
- 9 2014. április 8-i levelükkel a korábbi kérelmezők arról tájékoztatták a Törvényszéket, hogy elállnak a keresetüktől, erről pedig 2014. április 11-én a Törvényszék elnöke részleges törlést elrendelő végzést hozott.
- 10 A 2014. július 25-i Deza kontra ECHA végzés (T-189/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:686) felfüggesztette az AFA-C-0000004274-77-09/F hivatkozási számú határozatot, és arra kötelezte az ECHA-t, hogy ne tegye közzé a korábbi kérelmezők által benyújtott és az AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F és AFA-C-0000004151-87-08/F hivatkozási számú határozatok tárgyát képező kémiai biztonsági jelentéseket és a DEHP alternatív anyagairól készült elemzéseket.
- 11 A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 1-jén érkezett beadványával a ClientEarth, az EEB és a Vereniging Health Care Without Harm Europe (a továbbiakban: HCWH Europe) kérte, hogy az ECHA kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasson. Egyébiránt azt is kérték, hogy elsődlegesen az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszában, másodlagosan az eljárás szóbeli szakasza során az angol nyelvet használhassák.
- 12 A fent említett kérelmeket a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 116. cikke 1. §-ának megfelelően kézbesítették a felperesnek és az ECHA-nak.
- 13 A Törvényszék negyedik tanácsának elnöke 2014. szeptember 25-i végzésével engedélyezte az Európai Bizottságnak az ECHA kérelmeinek támogatására irányuló beavatkozását.
- 14 A Törvényszék Hivatalához 2014. október 3-án benyújtott beadványával az ECHA azt kérte, hogy a viszonzóválasz D1. mellékletét a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe vonatkozásában bizalmasan kezeljék.
- 15 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2014. október 10-én benyújtott beadványában kérte a keresetlevélben szereplő egyes adatoknak és információknak a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe vonatkozásában történő bizalmas kezelését.

- 16 2014. október 31-én a Törvényszék Hivatalához benyújtott beadványában a felperes helyesbítette a keresetlevélben, annak mellékleteiben, valamint az ECHA határozataiban és mellékleteiben szereplő egyes adatok bizalmas kezelésére irányuló kérelmét, és kérte a viszonyváz D1. mellékletének a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe vonatkozásában történő bizalmas kezelését is.
- 17 A Törvényszék negyedik tanácsának elnöke 2015. január 16-i végzésével engedélyezte a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe számára, hogy az ECHA kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. A nyelvhasználati szabályoktól való eltérés iránt a beavatkozók által benyújtott kérelmet az eljárás írásbeli szakaszára vonatkozó részét illetően elutasította, és úgy döntött, hogy az eljárás szóbeli szakaszában alkalmazott nyelvhasználati szabályoktól való eltérés iránti kérelemről jelenleg nem határoz.
- 18 2015. február 20-án a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe kifogással élt a viszonyváz D1. mellékletének bizalmas kezelése iránti kérelemmel szemben.
- 19 2015. április 14-én a Törvényszék pervezető intézkedést hozott, amely keretében kérdéseket intézett a felpereshez a bizalmas kezelés helyesbítése iránti kérelmére vonatkozóan.
- 20 2015. április 29-én a felperes megválaszolta a Törvényszék által feltett kérdéseket.
- 21 A Törvényszék negyedik tanácsának elnöke 2015. június 12-i végzésével helyt adott a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe vonatkozásában történő bizalmas kezelés iránti kérelemnek, egyrészt a megtámadott határozatok bizalmas változatának 3. mellékletében (a keresetlevél 941–1503. oldalán) és a keresetlevél bizalmas változata A.4.5. mellékletének 353–915. oldalán található kémiai biztonsági jelentésben szereplő adatok, másrészt a megtámadott határozatok bizalmas változatának 4. mellékletében (a keresetlevél 1504–1819. oldalán) és a keresetlevél bizalmas változata A.4.4. mellékletének 37–352. oldalán található, alternatív anyagokról készült elemzésben szereplő adatok tekintetében. A bizalmas kezelés iránti kérelmet ezt meghaladó részében elutasította.
- 22 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
  - az ECHA-t kötelezze az eljárások költségeinek viselésére.
- 23 Az ECHA – amelyet a Bizottság, a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe támogat – azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant azon részében, amely a nem közvetlenül a felperesnek címzett levelekben foglalt határozatokra vonatkozik;
  - a keresetet ezt meghaladó részében utasítsa el;
  - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 24 A felperes keresete alátámasztásául négy jogalapra hivatkozik, amelyet a következőkre alapít: az első jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikkének az 1907/2006 rendelet 118. cikkével összhangban értelmezett (2) bekezdése megsértésére, a másodikat a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó egyezmény (HL 1994. L 336., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; kihirdette: az 1998. évi IX. törvény) 1.C. mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól (TRIPS) szóló, 1994. április 15-i egyezmény (HL 1994. L 336., 214. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 305. o.; a továbbiakban: TRIPS-megállapodás) és különösen annak 39. cikke

(2) bekezdésének megsértésére, a harmadikat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv., a továbbiakban: EJEE) 8. cikkének, az EJEE-hez csatolt kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkének és az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének megsértésére, a negyediket pedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére.

25 Az ECHA vitatja a felperes által a megtámadott határozatok megsemmisítése iránti kérelme alátámasztásául előadott érveket, és arra hivatkozik, hogy elfogadhatatlan a kereset azon része, amely az AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F és AFA-C-0000004151-87-08/F hivatkozási számú levelekben foglalt határozatokra vonatkozik.

26 A jelen ügyben fennálló körülmények alapján a Törvényszék úgy véli, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás a jelen kereset érdemi elutasítását indokolja, ahogyan ez az alábbiakban kifejtettekből is következik, és nem szükséges előzetesen határozni az ECHA által védekezésül előadott elfogadhatatlansági kifogásról, amennyiben a kereset a fenti 25. pontban említett határozatokra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2002. február 26-i Tanács kontra Boehringer ítélet, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 50–52. pont; 2007. október 23-i Lengyelország kontra Tanács ítélet, C-273/04, EU:C:2007:622, 33. pont; 2007. október 23-i Marchiani kontra Parlament ítélet, T-479/13, nem tették közzé, EU:T:2014:866, 23. pont).

27 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006 rendelet arra kötelezi a vegyi anyagokat felhasználni kívánó kérelmezőt, hogy elemezze az alternatív anyagok rendelkezésre állását, és vizsgálja meg az azokkal járó kockázatokat, valamint a felhasználásuk technikai és gazdasági megvalósíthatóságát. Ebben az értelemben a felperes a DEHP felhasználásának engedélyezése iránti kérelemmel összefüggésben többek között a következő két dokumentumot mutatta be az ECHA-nak bizalmas, illetve nem bizalmas változatban: egy kémiai biztonsági jelentést és egy alternatív anyagokról készült elemzést. E dokumentumok nem bizalmas változatát az ECHA honlapján is közzétették. A ClientEarth és az EEB által a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt megfogalmazott kérelem nyomán az ECHA felszólította a felperest, hogy gondolja át újra álláspontját, és vizsgálja felül a bizalmasnak minősítendő információkat. A felperes megküldte a bizalmas dokumentumok módosított változatát. Az ECHA azonban úgy vélte, hogy a felperes által közzéteteni nem kívánt információk közül egyesek nem bizalmasak, és ezért azokat meg kell küldeni a dokumentumokhoz hozzáférést kérőknek. Az ECHA ezért készített egy másik változatot a dokumentumokból, amelyekben több kivonatot a bizalmas jelleg megőrzése érdekében kitakartak, más részeket pedig közzétételre meghagytak. A felperes úgy ítélte meg, hogy több információnak (a továbbiakban: vitatott információk) bizalmasnak kellene maradnia, köztük olyanoknak is, amelyeket az ECHA közzé szándékozik tenni. Megsemmisítés iránti keresetében kimerítő jelleggel felsorolta azokat a vitatott információkat, amelyek az ECHA által készített utolsó dokumentumváltozatban szerepeltek. Így tehát a jelen jogvita tárgyát az ezekhez a kimerítő jelleggel felsorolt, vitatott információkhoz való hozzáférés képezi.

28 A második jogalap keretében azonban a felperes lényegében azt az elvi álláspontot képviseli, amely szerint a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó, hozzáférés megtagadására vonatkozó általános vélelem azokra a vitatott információkra is vonatkozik, amelyeket az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárásban terjesztettek elő, és amely szerint ezért e dokumentumok közzététele főszabály szerint kereskedelmi érdekeket sértene. A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy ez a kifogás önálló jogalaprak tekinthető, amelyet elsőként kell megvizsgálni.

1. Az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárásban előterjesztett információk bizalmas jellegére vonatkozó általános vélelem fennállására alapított önálló jogalapról

29 E jogalap keretében a felperes lényegében azt állítja, hogy a vitatott információk teljes egészükben a kereskedelmi titok körébe tartoznak.

- 30 Az ECHA azt állítja, hogy a felperes által vallott megközelítés nem felel meg annak felfogásnak, amelyet a harmadik személyekkel való egyeztetés során képviselt, mivel akkor nem érvelt amellett, hogy a szóban forgó információkat egységes egészként kellene kezelni, éppen ellenkezőleg, a vitatott információk hozzáférhetővé tételének megtagadása iránti kérelme alátámasztásául néhány olyan sajátos indokot is előadott, amelyek között nem volt kapcsolat. Az érdemi részt illetően az ECHA vitatja, hogy általános vélelem vonatkozna a vitatott információk bizalmas jellegére.
- 31 Előjáróban hangsúlyozni kell, hogy még ha abból is indulunk ki, hogy – ahogyan ezt az ECHA állítja – a felperes által vallott megközelítés nem felel meg annak felfogásnak, amelyet a közigazgatási eljárásban képviselt, ez akkor sem jelenti azt, hogy a felperes nem terjesztheti elő ezt a jogalapot.
- 32 A felperes ugyanis lényegében azt az elvi álláspontot képviseli, amely szerint a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó, hozzáférés megtagadására vonatkozó általános vélelem azokra a vitatott információkra is vonatkozik, amelyeket az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárásban terjesztettek elő, és amely szerint ezért e dokumentumok közzététele főszabály szerint kereskedelmi érdekeket sértene. Az 1049/2001 rendelet és az 1907/2006 rendelet értelmezésére vonatkozó kérdés tehát akkor is jogszerűen előterjeszhető a Törvényszék előtt, ha azt a közigazgatási eljárás szakaszában nem vizsgálták meg, sőt nem is hivatkoztak rá. Tehát meg kell ezt is vizsgálni.
- 33 Az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében a nyilvánosságnak az ECHA dokumentumaihoz való hozzáférést érintő rendelkezések az ezen ügynökség birtokában lévő összes dokumentumra vonatkoznak, azaz minden olyan birtokában levő dokumentumra, amelyet az ECHA állított ki, vagy amely hozzá érkezett, az Európai Unió valamennyi tevékenységi területét érintően. Noha az említett rendeletnek az a célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz, e jogra köz-, illetve magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 85. pont).
- 34 Arra is rá kell mutatni, hogy a Bíróság elismerte annak lehetőségét, hogy az érintett intézmények és ügynökségek a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítsák álláspontjukat, mivel az azonos természetű dokumentumok közzétételére irányuló kérelmek esetében hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. pont).
- 35 A Bíróság és a Törvényszék több esetben is elismerte a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozó általános vélelem fennállását, így például az állami támogatásokra vonatkozó vizsgálati eljárásban keletkezett közigazgatási iratanyagot, az összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárásban váltott dokumentumokat, az EUMSZ 101. cikk alkalmazására irányuló eljárásban keletkezett dokumentumokat és a Bizottság által végzett, környezeti ügyekben folyamatban lévő döntéshozatali eljárásra vonatkozó hatásvizsgálatok keretében összeállított dokumentumokat illetően.
- 36 Egyrészt az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ahhoz, hogy egy általános vélelemre érvényesen hivatkozni lehessen a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt az 1049/2001 rendelet alapján kérelmet előterjesztő személlyel szemben, az szükséges, hogy a kért dokumentumok azonos kategóriába tartozzanak, vagy azonos természetűek legyenek (lásd ebben az értelemben: Svédország és Turco kontra Tanács ítélet, C-39/05 P és C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. pont; 2013. október 17-i Tanács kontra Access Info Europe ítélet, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 72. pont).
- 37 Másrészt ezen ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az általános vélelmek alkalmazását alapvetően annak feltétlen szükségessége szabja meg, hogy biztosítani kell a szóban forgó eljárások helyes működését, és garantálni kell azt, hogy azok céljai ne kerüljenek veszélybe. Egy általános vélelem elismerése így tehát alapulhat azon, hogy bizonyos eljárások dokumentumaihoz való hozzáférés nem egyeztethető össze az eljárások megfelelő lefolytatásával, továbbá azon a kockázaton, hogy e hozzáférés veszélyezteti az adott eljárásokat, tekintve, hogy az általános vélelmek – a harmadik felek általi

beavatkozás korlátozásával – lehetővé teszik az eljárás lefolytatása integritásának megőrzését (lásd ebben az értelemben: Wathelet főtanácsnok LPN és Finnország kontra Bizottság egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-514/11 P és C-605/11 P, EBHT, EU:C:2013:528, 66., 68., 74. és 76. pont). A valamelyik uniós intézmény előtt folyó, azon eljárásra vonatkozó jogi aktus által előírt különös szabályok alkalmazása, amelynek érdekében a kért dokumentumokat létrehozták, egyike azon kritériumoknak, amelyek igazolhatják az általános védelem elismerését (lásd ebben az értelemben: 2015. június 11-i McCullough kontra Cedefop ítélet, T-496/13, nem tették közzé, EU:T:2015:374, 91. pont; Cruz Villalón főtanácsnok Tanács kontra Access Info Europe ügyre vonatkozó indítványa, C-280/11 P, EU:C:2013:325, 75. pont).

- 38 Az uniós bíróság ezért úgy véli, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő, a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételeket nem lehet az e dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozóan az érintett rendeletek által előírt különös szabályok figyelembevétele nélkül értelmezni. A Bíróság ebben az értelemben mutatott rá arra, hogy az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozó eljárás keretében az [EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.), valamint a Bizottság által az [EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk] alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004. L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.) egyes rendelkezései megszorítóan rendelkeznek az említett eljárás iratanyagában szereplő dokumentumok felhasználásáról, mivel úgy rendelkeznek, hogy az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozó eljárás feleinek nincsen korlátlan hozzáférési joga a Bizottság iratanyagában szereplő dokumentumokhoz, és az ilyen eljárás keretében a panaszosok kivételével harmadik személyek sem rendelkeznek hozzáférési joggal a Bizottság iratanyagában szereplő dokumentumokhoz. A Bíróság úgy vélte, hogy az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárásra vonatkozó iratanyagban szereplő dokumentumokhoz az 1049/2001 rendelet alapján való általános hozzáférés megadása veszélybe sodorhatná az uniós jogalkotó által az 1/2003 és a 773/2004 rendeletben a következők között biztosítani kívánt egyensúlyt: egyfelől az érintett vállalkozások azon kötelezettsége, hogy a Bizottsággal esetlegesen érzékeny kereskedelmi információkat közöljenek azzal a céllal, hogy a Bizottság feltárhassa a kartell fennállását, és értékelhesse az említett cikkel való összeegyeztethetőségét, másfelől pedig a Bizottság részére ily módon továbbított információkat – szakmai titok és üzleti titok címén – megillető megerősített védelem garanciája. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében meghatározott kivételek alkalmazása érdekében a Bizottság – anélkül, hogy az EK 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárásra vonatkozó iratanyagban szereplő valamennyi dokumentumot konkrétan és egyenként megvizsgálna – vélelmezheti azt, hogy e dokumentumok közzététele főszabály szerint sérti az ilyen eljárásban érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86., 87., 90. és 93. pont).
- 39 Az 1907/2006 rendelet azonban – azokkal az esetekkel ellentétben, amelyekben a Bíróság és a Törvényszék elismerte, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására általános vélelmek alkalmazhatók – kifejezetten szabályozza az e rendelet és az 1049/2001 rendelet között fennálló viszonyt. Az 1907/2006 rendelet 118. cikke úgy rendelkezik, hogy az 1049/2001 rendeletet alkalmazni kell az ECHA birtokában lévő dokumentumokra. Nem szabályozza megszorítóan a vegyi anyag felhasználásának engedélyezésével kapcsolatos eljárásra vonatkozó ügyiratban szereplő dokumentumok felhasználását. Az említett rendelet nem írja elő ténylegesen az ügyirathoz való hozzáférésnek az „érintett felekre” vagy „panaszosokra” való korlátozását. 118. cikkének (2) bekezdésében legfeljebb egyes olyan információkat nevesít konkrétan, amelyek közzététele sérti az érintett személy kereskedelmi érdekeit. Az említett rendelet 119. cikkének (1) bekezdése ellenben egyéb olyan információkat is felsorol, amelyeket nyilvánosságra hoznak az interneten.

- 40 Az 1907/2006 rendeletben foglalt rendelkezésekből tehát nem következik általános vélelem. Nem fogadható el ezért az, hogy az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárásban az ECHA-val közölt dokumentumokat olyannak kell tekinteni, mint amelyek teljes körűen és nyilvánvalóan az engedélykérők kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartoznak.
- 41 Bár ez a kivétel adott esetben alkalmazható az ECHA által közölt egyes dokumentumokra is, ez nem feltétlenül igaz minden egyes dokumentumra, illetve e dokumentumok egészére. Az ECHA mindenesetre köteles arra, hogy az egyes dokumentumoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése által előírt konkrét és tényleges vizsgálata útján meggyőződjön erről.
- 42 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az ECHA az 1049/2001 rendelet és az 1907/2006 rendelet vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően elvégezte minden egyes dokumentum konkrét és tényleges vizsgálatát.
- 43 A fentiekből az következik, hogy az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárásban előterjesztett információk bizalmas jellegére vonatkozó általános vélelem fennállására alapított jogalapot el kell utasítani.

2. Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

- 44 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkének az 1907/2006 rendelet 118. cikkével összhangban értelmezett (2) bekezdése megsértésére alapított első jogalap keretében a felperes lényegében négy kifogást terjeszt elő. Első kifogásával a felperes azt állítja, hogy a vitatott információk bizalmasak, mivel a tulajdonában lévő know-how és üzleti titok körébe tartoznak. A második kifogás keretében a felperes az Uniót kötelező TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdésére hivatkozik annak alátámasztására, hogy a vitatott információk harmadik személy részére történő hozzáférhetővé tétele veszélyezteti kereskedelmi érdekeinek és az őt megillető szellemi tulajdonjogoknak, nevezetesen a kereskedelmi titkának a védelmét. A harmadik kifogás azon alapszik, hogy a dokumentumok közzétételét igazoló „nyomós közérdek” nem minősíthető sem jelentősnek, sem pedig az említett közzététellel elérni kívánt célnak. Az ECHA továbbá nem közölte egyértelműen és konkrétan, hogy milyen közérdekkel igazolható a vitatott információk közzététele. A negyedik kifogást a felperes az EUMSZ 296. cikk megsértésére alapítja, és azt rója fel az ECHA-nak, hogy nem indokolta, hogy a vitatott információk kereskedelmi titoknak minősülnek-e a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdése alapján, sőt arról sem tett említést, hogy nyomós közérdek igazolja-e a bizalmas információk közzétételére vonatkozó határozatát.

Az arra alapított első kifogásról, hogy a vitatott információk bizalmasak, mert kereskedelmi jellegűek, és a felperest megillető know-how körébe tartoznak

- 45 Az első kifogás keretében a felperes azt állítja, hogy a vitatott információk bizalmasak, mert az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében kereskedelmi érdeket képviselnek.
- 46 E kifogás alátámasztásául elsőként arra hivatkozik, hogy ezek az információk a tulajdonában lévő know-how és kereskedelmi titok körébe tartoznak, és nem lehet könnyen hozzájuk férni, mivel kereskedelmi szempontból jól kiaknázhatók, továbbá jelentős anyagi ráfordítással és munkával járt, hogy a DEHP forgalomba hozatalára és későbbi felhasználására irányuló engedély megszerzése érdekében összegyűjtsék és rendezzék ezeket az információkat.

- 47 Másodikként vitatja, hogy az expozíciós és koncentrációs értékekkel összevetett határértékekre vonatkozó adatok, amelyek el nem érése esetén nem állnak fenn az általa hivatkozott, emberi egészségre (DNEL) vagy a környezetre (PNEC) káros hatások (a továbbiakban: DNEL- és PNEC-értékek), az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében nyilvánosnak minősíthetők.
- 48 Az ECHA az összes fenti érvet vitatja.
- 49 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése értelmében bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint. Az 1049/2001 rendelet célja – amint az a rendelet (4) preambulumbekkezdéséből és 1. cikkéből kitűnik –, hogy a nyilvánosság számára a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa az intézmények dokumentumaihoz (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 111. pont; 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 53. pont; 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40. pont).
- 50 Egyébiránt az engedélyezési kérelem iránti eljárást az 1907/2006 rendelet szabályozza, amely uniós eljárást ír elő a vegyi anyagok felhasználásának engedélyezésére vonatkozóan. Az 1907/2006 rendelet 118. cikke úgy rendelkezik, hogy az 1049/2001 rendeletet alkalmazni kell az ECHA birtokában lévő dokumentumokra. Ebből az következik, hogy a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvét főszabály szerint tiszteletben kell tartani az ECHA birtokában lévő dokumentumok esetében.
- 51 A dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvére mindazonáltal köz- vagy magánérdekekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak. Az 1049/2001 rendelet – különösen (11) preambulumbekkezdésében és 4. cikkében – ugyanis olyan kivételrendszert határoz meg, amely kötelezi az intézményeket és a szervezeteket, hogy megtagadják a dokumentumok közzétételét, ha az ilyen érdeket sértene (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 111. pont; 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 53. pont; 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40. pont).
- 52 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni, mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől (lásd ebben az értelemben: Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75. pont). E tekintetben bizonyítani kell, hogy a szóban forgó hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti a kivétel által védett érdeket, és hogy ezen érdek sérelmének kockázata észszerűen előrelátható volt, és nem pusztán hipotetikus (2005. április 13-i Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ítélet, T-2/03, EBHT, EU:T:2005:125, 69. pont; 2012. május 22-i Sviluppo Globale kontra Bizottság ítélet, T-6/10, nem tették közzé, EU:T:2012:245, 64. pont).
- 53 Arra is rá kell mutatni, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében és különösen annak (2) bekezdésében előírt kivételrendszer egy adott helyzetben egymással szemben álló érdekek – azaz egyrészt az érdekek, amelyeknek kedvezne az érintett dokumentumok közzététele, másrészt pedig az e közzététellel fenyegetett érdekek – összevetésén alapul. A dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozóan hozott határozat attól függ, hogy az adott ügyben mely érdekek kell elsőbbséget élvezniük (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EBHT, EU:C:2013:738, 42. pont; 2015. szeptember 23-i ClientEarth és International Chemical Secretariat kontra ECHA ítélet, T-245/11, EU:T:2015:675, 168. pont).

- 54 Meg kell jegyezni, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásához főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkében említett tevékenységek vagy érdekek valamelyikéhez kapcsolódjon, hiszen az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az e cikkben előírt kivétellel védett érdeket (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 116. pont; Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 57. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. pont).
- 55 A kereskedelmi érdekek fogalmát illetően az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a társaságokra és az üzleti kapcsolataikra vonatkozóan nem minden információ tekinthető olyannak, mint amelyre kiterjed az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése értelmében a kereskedelmi érdekeknek biztosítandó védelem, ellenkező esetben ugyanis meghiúsulna azon általános elv alkalmazása, amely szerint az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférést kell biztosítani (2011. december 15-i CDC Hydrogene Peroxide kontra Bizottság ítélet, T-437/08, EU:T:2011:752, 44. pont; 2014. szeptember 9-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, T-516/11, nem tették közzé, EU:T:2014:759, 81. pont).
- 56 Ezért az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivételek alkalmazásához bizonyítani kell, hogy a vitatott dokumentumok olyan elemeket tartalmaznak, amelyek közzététele jogi személy kereskedelmi érdekeit sértheti. Így van ez például abban az esetben, ha a kért dokumentumok különösen az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáival, illetve kereskedelmi kapcsolataikkal összefüggő, érzékeny kereskedelmi információkat vagy a vállalkozás szakértelmét előtérbe helyező, saját adatait tartalmazzák (2014. szeptember 9-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, T-516/11, nem tették közzé, EU:T:2014:759, 82–84. pont).
- 57 A felperes érveit e megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni.
- Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére vonatkozó kérdésről
- 58 Meg kell vizsgálni, hogy az ECHA – ahogyan ezt a felperes állítja – megsértette-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdését azáltal, hogy a megtámadott határozatokat meghozta és lehetővé tette a vitatott információk közzétételét.
- 59 Elsőként, a kémiai biztonsági jelentéssel kapcsolatban előzetesen rá kell mutatni, hogy az a következő vitatott információkat tartalmazza:
- tudományos kutatások és egy uniós jelentés – nevezetesen a 2008. évi kockázatértékelési jelentés – címének említése, valamint a kutatások és a jelentés tartalma (a kémiai biztonsági jelentés 5.5.2.2., 5.5.3., 5.6.2., 5.6.3., 5.7.3., 5.8.2., 5.8.3., 5.9.1.2., 5.9.2.2., 5.9.3., 5.10.1.1., 5.10.3. és 9.0.1. pontja);
  - bizonyos tudományos kutatások esetében csak a cím és a dátum említése (a kémiai biztonsági jelentés 5.1.1.2. és 5.10.1.2. pontja, valamint 43., 45., 52–54., 59., 70. és 73. sz. táblázata);
  - a „no observed adverse effect level”, azaz az észlelhető kedvezőtlen hatás nélküli legnagyobb koncentráció értékeire (a továbbiakban: NOAEL expozíciós értékek) vonatkozó kutatás címének említése (a kémiai biztonsági jelentés 5.11.2. pontja);
  - a DEHP expozíciós forgatókönyvekre és a kockázatjellemzésre vonatkozó egyes adatok (a kémiai biztonsági jelentés 9.1.1., 9.2.1., 9.3.1., 10.1.1., 10.1.2., 10.2.1., 10.2.2., 10.3.1., 10.4.2. pontja és 141., 143–154. és 177–179. sz. táblázata).

- 60 Először is a tudományos kutatásokra és azok tartalmára vonatkozó vitatott információkkal kapcsolatban mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy azok olyan adatokra vonatkoznak, amelyeket közzétettek, és amelyek ezért a nyilvánosság számára hozzáférhetőek voltak. Ugyanez vonatkozik a 2008. évi kockázatértékelési jelentésben szereplő, vitatott információkra is. Ebben az esetben ugyanis olyan uniós dokumentumról van szó, amelyet szintén közzétettek. Ezek a vitatott információk következőképpen a fent említett kutatásokból és jelentésekből származó részletek összeállítása és azok tartalmának leírása. Nem állapítható meg, hogy önmagában azzal, hogy közzéteszik ezeknek a nyilvánosság számára hozzáférhető, leíró jellegű adatoknak az összeállítását, megsérthetnék a felperes kereskedelmi érdekeinek védelmét. Ezen túlmenően a felperes nem bizonyította, hogy az adott ügyben a tudományos adatok említett összeállítása mennyiben minősülne érzékeny kereskedelmi adatnak, és hogy a közzétételük sértené a kereskedelmi érdekeit. A felperes által az összeállítás során tett megállapítások csak akkor tartoztak volna az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében biztosított védelem alá tartozó kereskedelmi érdekek körébe, ha valamilyen többletértéket hordoztak volna magukban – azaz, ha a megállapításai például olyan új tudományos következtetéseket vagy olyan invenciózus stratégiára vonatkozó megfontolásokat tartalmaztak volna, amelyeknek köszönhetően a vállalkozás kereskedelmi előnyre tehetne szert a versenytársaival szemben (lásd ebben az értelemben: 2014. február 13-i Luxembourg Pamol [Cyprus] és Luxembourg Industries kontra Bizottság végzés, T-578/13 R, nem tették közzé, EU:T:2014:103, 60. pont; 2014. július 25-i Deza kontra ECHA végzés, T-189/14 R, nem tették közzé, EU:T:2014:686, 54. pont).
- 61 Végül rá kell mutatni arra, hogy az ECHA az AFA-C-0000004274-77-09/F hivatkozási számú levélben foglalt határozatban jelezte, hogy az ilyen információk „a részletes mögöttes értékelés nélkül” közzétehetőek. Konkrétan úgy járt el, hogy kitakarta a felperes által a kutatások alapján tett értékeléseket (lásd különösen az ECHA által az 5.7.3., 5.8.3., 5.9.1.2., 5.9.2.2., 5.9.3., 5.10.1.1. és 5.10.1.2. pontban kitakart információkat). Ezzel különbséget tett a közzétett kutatások tartalmához kapcsolódó, és így alapvetően leíró jellegű – tehát közzétehető – információk és a felperesnek a kutatásokra vonatkozó kritikai értékelését tartalmazó, és ezért a nyilvánosság számára nem hozzáférhető – elsősorban kereskedelmi érdeket képviselő és az ECHA által kitakart – információk között. A jelen esetben az „objektív” információk nem minősíthetők eleve a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a vállalkozás szakértelmét előtérbe helyező saját adatainak.
- 62 A felperes egyébként csupán homályos és általános magyarázatokat adott elő annak bizonyítására, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető kutatási részletekből álló, vitatott információk a tulajdonában álló know-how és üzleti titkok megsértésében megnyilvánuló, állított következményeket idézhetik elő. Pedig annál is inkább szükség lett volna pontos és konkrét magyarázatokra, mivel – ahogyan ez a fenti 52. pontban szerepel – az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni, mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől.
- 63 Ezzel összefüggésben a felperes azon érve sem fogadható el, hogy ezek az adatok lehetővé teszik a versenytársak számára annak megismerését, hogy a felperes milyen irányban fogja alakítani az adott anyag későbbi felhasználására vonatkozó kereskedelmi stratégiáját, és hogyan dönt a DEHP-ből vagy alternatív anyagaiból készült termékek jövőbeni gyártásáról. Az objektív adatok kiválogatása ugyanis önmagában véve nem elegendő ahhoz, hogy felfedje a felperesnek a DEHP gyártásával kapcsolatos kereskedelmi stratégiáját és későbbi döntéseit.
- 64 Ezenkívül a felperes azon érvét is el kell utasítani, miszerint a vitatott információk egy része olyan bizalmas adatokon alapul, amelyeket ő és harmadik személyek – elsősorban beszállítói és vásárlói – gyűjtöttek össze. Egyrészt ugyanis a felperes a vitatott dokumentumok között nem nevesít egyetlen olyan adatot sem, amely ilyen gyűjtés eredménye lenne. Másrészt nem mutatott be olyan dokumentumot, amely bizonyítaná, hogy harmadik személyekkel olyan megállapodást kötött, amely őt arra kötelezi, hogy a jövőben ne tegye közzé ezeket a dokumentumokat.

- 65 Végül az az érv sem helytálló, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető kutatások összeollózása olyan mértékű szellemi olvasó- és kutatómunkát igényelt a felperes részéről, amely kereskedelmi értékkel bír, és amely ezért kereskedelmi érdeket képvisel. Azt ugyanis, hogy az információk bizalmas jellegűek-e, nem a nyilvánosság számára hozzáférhető kutatásokban található adatok összeollózásából álló munka határozza meg. A felperesnek ehelyett azt kellett volna bizonyítania, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető információk összeollózásával készült dokumentum a fenti 60. pont értelmében többletértéket képvisel, és ezért ezek az információk az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett kereskedelmi érdek körébe tartoznak.
- 66 Ellentétben azzal, amit lényegében a felperes állít, ez nem jelenti azt, hogy a közzététel feljogosítja a versenytársat arra, hogy a vegyi anyag felhasználásának engedélyezése iránti kérelmében csupán a felperesnek a kutatásokból vett részleteket tartalmazó aktájára hivatkozzon, és ezáltal versenylőnyre tegyen szert. Az 1907/2006 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése ugyanis hangsúlyozza, hogy „[a]mennyiben egy anyag felhasználására kérelmet nyújtottak be, a következő kérelmező hivatkozhat a [...] korábbi kérelem megfelelő részeire, feltéve, hogy a következő kérelmező a korábbi kérelmezőnek a kérelem ezen részeire történő hivatkozásra vonatkozó engedélyével rendelkezik”. Ez a rendelkezés védi tehát a dokumentum jogosultját az említett dokumentum abban az esetben történő felhasználásával szemben, ha a dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelem alapján a dokumentumban szereplő információkat közzéteszik. Megakadályozza, hogy a vitatott információkat a dokumentum jogosultjával folytatott tisztességtelen versenyben felhasználják, és hogy ezáltal a versenytársak jogtalan versenylőnyhöz jussanak.
- 67 Még ha el is kellene fogadnunk, hogy a felperesnek a nyilvános információk rendszerezésére irányuló munkája valamilyen kereskedelmi értéket hordoz magában, akkor is bizonyítani kellene azt, hogy az említett információk rendszerezése mellett olyan megállapítások is szerepelnek, amelyek új tudományos következtetéseket vagy olyan invenciózus stratégiára vonatkozó megfontolásokat tartalmaznak, amelyeknek köszönhetően a vállalkozás kereskedelmi előnyre tehet szert a versenytársaival szemben, és amelyek ezért nyilvánvalóan bizalmasnak minősülnek (lásd a fenti 60. pontot), amit azonban a felperesnek nem sikerült bizonyítania. Ebben az összefüggésben egyrészt rá kell mutatni arra, hogy a kémiai biztonsági jelentésnek meg kell felelnie az 1907/2006 rendelet I. mellékletének 7. pontjában szereplő formátumnak, amely az információrendszerezés módjának szabványosítására irányul. Másrészt figyelembe kell venni azt, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhető információk keresési módjait informatikai eszközök, például keresőmotorok is segítik. Ez a két megállapítás bizonyos mértékben viszonylagossá teszi a nyilvánosság számára hozzáférhető információkat tartalmazó összeállítás kereskedelmi értékét.
- 68 Másodszor az 5.1.1.2. és az 5.10.1.2. ponttal, valamint a 43., 45., 52–54., 59., 70. és 73. sz. táblázattal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ezekben több olyan kutatás címe és dátuma is szerepel, amelyet a felperes bizalmasnak tekint és az ECHA közzé kíván tenni. A felperes azonban nem ad magyarázatot arra, hogy ezek közzététele mennyiben sértené a kereskedelmi érdekeit és miért jelentene előnyt a versenytársainak. Nem tisztázza ugyanis, hogy ezeknek a kutatásoknak a közzététele miért jelentene gondot, miközben az ellen nincsen kifogása, hogy az ugyanezekben a táblázatokban hivatkozott kutatások szinte teljes egészükben közzé lettek téve.
- 69 Harmadszor, a kémiai biztonsági jelentés 5.11.2. pontjában szereplő, vitatott információkkal kapcsolatban az ECHA a megtámadott határozatokban hangsúlyozza, hogy az okfejtésekben, a módszerekben és az észrevételekben szereplő NOAEL expozíciós értékek nem sérthetik a felperes kereskedelmi érdekét. Az ECHA kifejti, hogy az ilyen típusú információ elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon a DEHP felhasználásával járó kockázatokról, és a nyilvánosságnak ezért jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy ezeket az információkat közzétegyék. Meg kell állapítani, hogy a felperes nem vonta kétségbe ezt a megállapítást, sőt azt sem tisztázta, hogy a kémiai biztonsági jelentésben szereplő, fent hivatkozott információk mennyiben sértenék a kereskedelmi érdekét.

- 70 Negyedszer, a DEHP expozíciós forgatókönyvekre és a kockázatjellemzésre vonatkozó, a fenti 59. pont utolsó francia bekezdésében említett egyes adatokkal kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő ezek bizalmas jellegének bizonyítására irányuló érvet.
- 71 Az ügy irataiból továbbá az következik, hogy az ECHA az expozíciós forgatókönyvekre vonatkozó információkat túlnyomó többségükben törölte és csak az említett forgatókönyvekre vonatkozó bevezető adatok szerepeltek. A felperesnek kellett volna ismertetnie, hogy az ilyen adatok miért minősülnek bizalmasnak.
- 72 A kockázatjellemzésre vonatkozó információk – ahogyan ez az ügy irataiból megállapítható – a DNEL-értékekre és a kockázatjellemzési arányra (RCR) vonatkozó értékekre irányulnak. Márpedig a DNEL-értékére vonatkozó adatokat – ahogyan ezt a megtámadott határozatokban az ECHA kiemeli – az 1907/2006 rendelet 119. cikkének (1) bekezdése alapján nyilvánosságra kell hozni, az RCR-re vonatkozó adatok pedig – amelyek a DNEL- és PNEC-értékek, valamint az expozíciós értékek kombinációját tartalmazzák – nem sérthetik a felperes kereskedelmi érdekét, továbbá elengedhetetlenül szükségesek ahhoz, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon a DEHP felhasználásával járó kockázatokról.
- 73 Másodikként, az alternatív anyagokról készült elemzéssel kapcsolatban mindenekelőtt a következőket kell megállapítani:
- a 4.6., 4.7., 4.12., 4.13., 4.18., 4.19., 4.23., 4.24., 4.27., 4.28., 4.33., 4.34., 4.37., 4.38., 4.41., 4.42., 4.46., 4.47., 4.51., 4.52., 4.56. és 4.57. sz. táblázatban szereplő, vitatott információk a DEHP és más vegyi anyagok DNEL- és PNEC-értékei közötti összehasonlításhoz kapcsolódó számadatok;
  - „A DEHP alternatív anyagainak veszélyességi és kockázati értékelése” (Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives) című dokumentum 25. és 26. sz. táblázata az emberi egészségre és a környezetre irányuló veszélyekre vonatkozó, összehasonlító értékelést tartalmaz. A táblázatokban található, vitatott információk az alternatív anyagok nevét, azok DNEL- és PNEC-értékeit, valamint az egyes anyagokkal kapcsolatos rövid megjegyzéseket tartalmazza.
  - a fent említett dokumentum 27. sz. táblázatában foglalt vitatott információk a DEHP és egy másik anyag nyálban való kioldódásának százalékos arányát mutató három számadatra vonatkoznak, a 28. sz. táblázatban foglalt vitatott információk pedig a DEHP izzadságban való kioldódásának százalékos arányát mutató számadatra;
  - a fent említett dokumentum 5.5. pontjában szereplő, általános következtetésekre vonatkozó, vitatott információk egy másik anyag PNEC-értékeire irányuló megállapítások.
- 74 Ezt követően tisztázni kell, hogy a felperes a harmadik személyekkel való egyeztetés során megfogalmazott észrevételeiben a fenti 73. pont első francia bekezdésében említett táblázatokkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy azok a kémiai biztonsági jelentésben szereplőkhöz hasonló információkat – főként DNEL- és PNEC-értékeket – tartalmaznak, ezek az információk pedig az engedélykérő szellemi tulajdonjoga körébe tartoznak. A felperes hangsúlyozta, hogy az ilyen információk közzététele kereskedelmi kárt okoz neki, következésképpen pénzügyi ellentételezés tárgyát képezheti. Rámutatott, hogy az alternatív anyagokról készült elemzésnek pénzügyi ellentételezés tárgyát kell képeznie, és ezért a költségmegosztás biztosítása érdekében tárgyalni kell róla.
- 75 Emlékeztetni kell rá, hogy a megtámadott határozatokban az ECHA azt állapította meg, hogy az alternatív anyagokról készült elemzésben szereplő DNEL- és PNEC-értékek, kutatási eredmények és osztályozási következtetések nem minősülnek bizalmasnak, mivel ezek az eredmények és következtetések önmagukban véve, részletes mögöttes értékelés nélkül nem tekinthetők a felperes, a

korábbi felperesek vagy harmadik fél kereskedelmi érdekét súlyosan sértőnek. Az ECHA azt is kiemeli, hogy az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontjának megfelelően az ECHA-nak nyilvánosságra kell hoznia az ilyen típusú információkat.

- 76 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az alternatív anyagokról készült elemzésben szereplő adatok – amelyekre a hozzáférhetővé tétel megtagadására irányuló kérelem irányul – közzététele mennyiben sértené a kereskedelmi érdekét. Olyan objektív számadatokról van ugyanis szó, amelyeket a DEHP és más vegyi anyagok DNEL- és PNEC-értékei közötti összehasonlítás keretében határoztak meg, és amelyek főként publikált kutatásokból származnak. Nem állapítható azonban meg, hogy ezek a publikált kutatásokban szereplő számadatok a felperes kereskedelmi érdekéhez tartoznának. A fenti 61. pontban hangsúlyozottakhoz hasonlóan az ECHA a felperesnek ezekre az adatokra vonatkozó „szubjektív” megjegyzéseit kitakarta, ami egyébként a megtámadott határozatokat dicséri, és pontosította, hogy az eredmények és a következtetések önmagukban véve, „részletes mögöttes értékelés nélkül” nem tekinthetők a felperes vagy a korábbi felperesek kereskedelmi érdekét súlyosan sértőnek.
- 77 Ezzel összefüggésben – a fenti 63. pontban kiemeltéknek megfelelően – az objektív adatok kiválogatása önmagában véve nem elegendő ahhoz, hogy felfedje a felperesnek a DEHP gyártásával kapcsolatos kereskedelmi stratégiáját és későbbi döntéseit, és nem minősíthető a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a vállalkozás szakértelmét előtérbe helyező saját adatainak sem.
- 78 Ugyanezen megfontolások fogalmazódnak meg az „A DEHP alternatív anyagainak veszélyességi és kockázati értékelése” című dokumentum 25–28. sz. táblázatában szereplő, vitatott információkkal kapcsolatban is. A felperes továbbá nem szolgáltat magyarázattal arra, hogy a 27. és 28. sz. táblázatban szereplő tizenegy számadatból miért csak négyet nem lenne szabad közzétenni.
- 79 A 25. sz. táblázattal kapcsolatban pontosítani kell, hogy az ECHA a közzétételre szánt információk közé betette a „Megjegyzések” című oszlopot is. Meg kell állapítani, hogy ezek a megjegyzések leíró jellegűek. A 26. sz. táblázatban szereplő „Megjegyzések” című oszlopban található információk esetében a felperes nem adott elő olyan bizonyítékot, amelyből arra lehetne következtetni, hogy a fenti 60. pont értelmében többletértéket képviselő megállapításokról van szó.
- 80 Az alternatív anyagokról készült elemzés 5.5. szakaszában szereplő vitatott információkat illetően a felperes arra vonatkozóan sem szolgáltat semmilyen bizonyítékkal, hogy közzétételük sértené a kereskedelmi érdekét. Még nehezebben képzelhető el ezen információk bizalmas jellege abban az esetben, ha más olyan anyagok nevesítéséről van szó, amelyek ugyanolyan vagy károsabb hatást gyakorolnak a környezetre, mint a DEHP. Nem tűnik úgy, hogy az ilyen információk elegendők lennének ahhoz, hogy felfedjék a felperes kereskedelmi stratégiáját, vegyi anyagokkal kapcsolatos kutatásainak és fejlesztéseinek irányát, a tulajdonában levő know-how alá tartoznának, vagy a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a szakértelmét helyeznék előtérbe.
- 81 Harmadikként a felperes arra hivatkozik, hogy több olyan információt is előadott, amelyet az engedélyezés iránti kérelem során nem lett volna kötelező előterjesznie. Konkrétan azt hangsúlyozza, hogy tekintettel arra, hogy az 1907/2006 rendelet a DEHP-t nem környezeti kihatással bíró anyagnak, hanem az emberre esetlegesen mérgező hatással bíró anyagnak minősítette, nem volt köteles a PNEC-értékekre vonatkozó adatokat bemutatni. Az ECHA – bár elismeri, hogy a jelen ügyben valóban nem kellett előterjeszteni a PNEC-értékeket – hangsúlyozza, hogy ennek nincsen kihatása az őt terhelő azon kötelezettségre, hogy a birtokában lévő adatokat közzétegye.
- 82 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése és az 1907/2006 rendelet 118. cikkének (1) bekezdése alapján az 1049/2001 rendelet hatálya az intézmények és ügynökségek birtokában lévő valamennyi dokumentumra kiterjed, azaz minden olyan birtokukban levő dokumentumra, amelyet kiállítottak, vagy amely hozzájuk érkezett, az Európai Unió valamennyi tevékenységi területét érintően.

- 83 Következésképpen a közigazgatási – például vegyi anyag felhasználásának vagy gyógyszer forgalomba hozatalának engedélyezésére irányuló – eljárás keretében uniós intézmény vagy ügynökség elé terjesztett információ főszabály szerint akkor is közzétehető, ha az adott információt az érintett eljárás keretében nem kellett volna előterjeszteni, és azt a birtokosa önként adta át. A közzététel alóli egyedüli kivételeket az 1049/2001 rendelet 4. cikke tartalmazza. Ezek közül azonban egyik sem vonatkozik a felperes által az ECHA-nak bemutatott dokumentumokban foglalt információkra.
- 84 Ebből következően az ECHA helyesen kezelte azonos módon azokat a nem kötelező jellegű, vitatott információkat, amelyeket a felperes önként terjesztett elő, és azokat, amelyeket az 1907/2006 rendelet ír elő az engedélyezés iránti kérelemhez, és amelyekkel kapcsolatban ezért az ECHA úgy vélte, hogy köteles azokat közzétenni.
- 85 Továbbá, mivel az 1049/2001 rendelet hatályának meghatározása egyértelmű, az információt előterjesztő természetes vagy jogi személy nem hivatkozhat jogosan a bizalomvédelem elvére, amely szerint az önként előadott dokumentum nem tehető közzé az 1049/2001 rendelet alapján. A felperes ezzel kapcsolatos érvelését tehát el kell utasítani.
- 86 A felperes ezenkívül a tárgyaláson jelezte, hogy ezeket az információkat ezért terjesztette elő, hogy teljesszűrésben bemutassa az olyan alternatív anyagokra vonatkozó dokumentációt, amelyek sem az emberre, sem az egészségre nem bírnak kihatással. Így ezeket az információkat – noha nem voltak kötelezők – azért adták elő, hogy az engedélyezés iránti kérelemben foglaltakat alátámasszák, és ezáltal növeljék annak esélyét, hogy a Bizottság és az ECHA megadja az engedélyt.
- 87 Végül a felperes nem tisztázza, hogy az alternatív anyagokról készült elemzésben hivatkozott objektív PNEC-értékek mennyiben sértik a kereskedelmi érdekét. Ráadásul mivel a DEHP nem minősül környezetre veszélyes anyagnak, a felperesnek eleve nem fűződne kereskedelmi érdeke ahhoz, hogy elrejtse ezeket az információkat, hiszen ezek azt igazolnák, hogy a DEHP nincsen kihatással a környezetre, így ez tehát kedvező lenne a felperesre nézve.
- 88 Ebből következik, hogy az ECHA nem sértette meg a 1907/2006 rendelet 4. cikkének (2) bekezdését.

Az információknak az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján történő közzétételére irányuló kötelezettségre, illetve az információk már nyilvános jellegére vonatkozó kérdéstről

- 89 Meg kell vizsgálni az ECHA arra vonatkozóan előterjesztett érveit, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételek nem alkalmazhatók egyrészt az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján nyilvánosnak minősülő információkra, másrészt a nyilvánosság számára már hozzáférhető információkra.

– Az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdése f) pontjának téves alkalmazására alapított érv elfogadhatóságáról

- 90 Emlékeztetni kell arra, hogy az ECHA az első jogalapra válaszul arra hivatkozik, hogy a DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó egyes információk az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében nyilvánosak voltak. A felperes válaszában előadja, hogy az ECHA értékelési hibát vétett, amikor ezt a rendelkezést az engedélyezési eljárás tárgyát képező DNEL- és PNEC-értékeknek megfelelő adatokra alkalmazta. Az ECHA azt állítja, hogy ez a kifogás újnak és késedelmesnek minősül, ezért elfogadhatatlan. Arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozatok a DNEL- és PNEC-értékekkel és a kutatási eredményekkel kapcsolatban egyértelműen ismertették, hogy az ilyen információkat az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján közzé kell tenni, és ezért alkalmazni kell rájuk az e rendelkezésben előírt jogi vélelmeket.

- 91 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 48. cikke 2. §-ának első bekezdése értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Elfogadhatónak kell tekinteni azt a jogalapot, amely a korábban közvetlenül vagy közvetve már előadott jogalap kibővítése, és azzal szoros összefüggésben van (lásd: 2003. április 10-i *Travellex Global and Financial Services és Interpayment Services kontra Bizottság* ítélet, T-195/00, EBHT, EU:T:2003:111, 33. és 34. pont; 2007. május 24-i *Duales System Deutschland kontra Bizottság* ítélet, T-151/01, EU:T:2007:154, 71. pont). Egyébiránt az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-ában foglalt tilalom csak az új jogalapokra vonatkozik, és nem ellentétes vele, ha a felperesek a keresetlevélben már szereplő jogalapok alátámasztására szolgáló új érvekre hivatkoznak (lásd ebben az értelemben: 2001. április 5-i *Wirtschaftsvereinigung Stahl és társai kontra Bizottság* ítélet, T-16/98, EU:T:2001:117, 49. pont).
- 92 A jelen ügyben a megtámadott határozatok tartalmazó levél (6) bekezdéséből az következik, hogy az ECHA szerint a DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó információk (értékek, vizsgálat, eredmények és az osztályozásból eredő következtetések) nem minősíthetők a felperes kereskedelmi érdekét sértőnek, és ezért az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivétel nem alkalmazható az ilyen típusú információkra. A megtámadott határozatok szerint ezt a következtetést az a tény is megerősíti, hogy az ilyen információkat az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján közzé kellett tenni.
- 93 A megtámadott határozatokból így tehát egyértelműen következik, hogy az arra irányuló megfontolások, hogy az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja előírta a DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó információk közzétételét, alátámasztották azt a fő megállapítást, miszerint ezek az információk nem veszélyeztethették súlyosan a felperes kereskedelmi érdekét. Úgy tűnik tehát, hogy a felperes azon állításával, hogy az ilyen információk az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivétel körébe tartoznak, hallgatólagosan ám bizonyosan vitatta azon megállapításokat, amelyek szerint az ilyen információkat az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján közzé kellett tenni.
- 94 Válaszában a felperes csupán választ adott az ECHA érvelésére, amely emlékeztetett arra, hogy az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján közzé kell tenni a DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó információkat, és ezzel megerősítette a kereskedelmi érdek hiányára vonatkozó fő megállapítást.
- 95 Ebből következik, hogy a 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdése f) pontjának téves alkalmazására alapított kifogást elfogadhatónak kell nyilvánítani.
- Az egyes információknak az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján történő közzétételére irányuló kötelezettség fennállásáról és egyéb információk már nyilvános jellegére vonatkozó kérdésről
- 96 Elsőként azt kell megvizsgálni, hogy – amint ezt a felperes állítja – az 1907/2006 rendelet 118. cikke és 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja valóban csak a rendelet II. címében előírt regisztrálási eljárás tárgyát képező DNEL- és PNEC-értékeknek megfelelő adatokra vonatkozik-e, és az 1907/2006 rendelet VII. címében előírt engedélyezési eljárás keretében a DNEL- és PNEC-értékek konkrét alkalmazására vonatkozó adatokra nem.
- 97 Az 1907/2006 rendelet 118. cikke – ahogyan ez a fenti 50. pontban is szerepel – úgy rendelkezik, hogy az 1049/2001 rendeletet alkalmazni kell az ECHA birtokában lévő dokumentumokra. Ebből következően a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvét alkalmazni kell a vegyi anyag engedélyezése iránti kérelem aktájában szereplő dokumentumokra. Nincsen ezért jelentősége annak, hogy az információt az engedélykérő az eljárás során terjesztette elő, vagy azt már az ugyanezen 1907/2006 rendeletben előírt másik – például regisztrálási – eljárásban benyújtották.

Ezért egyik bizonyíték sem enged arra következtetni, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés 1907/2006 rendelet 118. cikkében és az 1049/2001 rendelet 2. cikkében előírt elve nem nyer alkalmazást mindkét esetben.

98 Az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Az [ECHA] a 77. cikk (2) bekezdése e) pontjának megfelelően az interneten díjmentesen nyilvánosságra hozza a birtokában lévő, az önmagukban, keverékekben vagy árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos következő információkat: [...] f) az I. melléklettel összhangban megállapított DNEL-érték (származtatott hatásmentes szint) és becsült hatásmentes koncentráció (PNEC).”

99 A 119. cikk (1) bekezdése így tehát sajátos kivételt ír elő a dokumentumokhoz való hozzáférésnek az 1907/2006 rendelet 118. cikkének az 1049/2001 rendelet 2. cikkével együttesen értelmezett (1) bekezdésében előírt elve alól. Az 1907/2006 rendelet 119. cikkének (1) bekezdése kötelező jelleggel több olyan információtypust is megad, amelyet nyilvánosságra kell hozni. E rendelkezés célja, hogy az anyag megfelelő vizsgálatához elengedhetetlenül szükséges minimális információkat – az anyag veszélyességére vonatkozó lényeges információkat, a használati útmutatót, a biztonsági adatlapon szereplő nem bizalmas adatokat és az anyag azonosításához szükséges adatokat – továbbítsák (lásd a 2003. október 23-i COM(2003) 644 végleges bizottsági dokumentumot). Az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja a nyilvánosságra hozandó információk között a DNEL- és PNEC-értékeket is megemlíti.

100 Tisztázni kell, hogy a DNEL-érték az anyag – rendszerint állatkísérletből származó dózis deskriptorok alapján kiszámított – expozíciós szintjének feleltethető meg, amely alatt az anyag nem vált ki ártalmas hatást az emberre. A PNEC-érték pedig annak az anyagkoncentrációnak feleltethető meg, amely alatt a kérdéses anyag valószínűleg nem vált ki az adott környezetben ártalmas hatást. Így minden engedélykérő, aki bizonyítani tudja, hogy a különös aggodalomra okot adó anyagok emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásának expozíciós szintje alacsonyabb a megkövetelt DNEL- és PNEC-értékeknél, egyúttal azt is bizonyítja, hogy ezen anyagok használata nem vált ki ártalmas hatást az emberre, sőt valószínűleg az adott környezetben sem vált ki ártalmas hatást, és az anyag emberi egészséget és környezetet érintő kockázata az 1907/2006 rendelet 60. cikkének (2) bekezdése értelmében megfelelően ellenőrzött.

101 Mindenekelőtt az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja nem írja elő kifejezetten azt, hogy az információ internetes közzétételére irányuló kötelezettség csak a regisztrálási eljárások keretében megadott DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozik, és ezért nem érinti azokat az értékeket, amelyekre a kérelmező egy engedélyezési eljárásban hivatkozik.

102 Továbbá az 1907/2006 rendelet 64. cikke, amely az engedélyező határozat meghozatalára irányuló eljárásra vonatkozik, (2) és (6) preambulumbekkezdésében kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az információknak az ECHA honlapján történő közzététele ugyanezen rendelet 118. és 119. cikkének figyelembevételével történik.

103 Ezenkívül az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontjában hivatkozott I. mellékletben az szerepel, hogy a gyártói kémiai biztonsági értékelésben ki kell térni az anyag gyártása és az összes azonosított felhasználása során jelentkező kockázatokra. Azt is előírja, hogy az értékelésben ki kell térni az anyag életciklusának a gyártásból és az azonosított felhasználásokból következő valamennyi fázisára (lásd az említett melléklet 0.3. pontját). A DNEL-érték meghatározásával kapcsolatban pontosítja, hogy az expozíciós forgatókönyv(ek) szerint egyetlen DNEL-érték elegendő lehet, illetve hogy külön DNEL-érték megállapítására van szükség minden érintett emberi populációra (például az alkalmazottakra, a fogyasztókra, a lakosság kiszolgáltatott rétegeire), valamint a különböző expozíciós módokra vonatkozóan. Az 1907/2006 rendelet I. melléklete ezért előírja, hogy ha több expozíciós mód is valószínű, akkor külön minden egyes expozíciós módra, valamint az összes expozíciós mód

kombinációjára vonatkozóan DNEL-értéket kell megállapítani (lásd az említett melléklet 1.4.1. pontját). Az 1907/2006 rendelet I. melléklete azt is tartalmazza, hogy minden környezeti szférára meg kell határozni a PNEC-értéket (lásd az említett melléklet 3.3.1. pontját).

- 104 Az 1907/2006 rendelet I. melléklete azt is előírja, hogy kockázatjellemzésnek tartalmaznia kell különösen az érintett populációk expozíciójának a megfelelő DNEL-értékekkel való összehasonlítását és a minden egyes környezeti szférában előre jelezhető környezeti koncentrációk PNEC-értékekkel való összehasonlítását (lásd az említett melléklet 6.2. és 6.3. pontját). Az említett melléklet 6.4. pontja szerint bármely expozíciós forgatókönyv tekintetében a humán és környezeti expozíció az anyagnak a gyártásból vagy az azonosított használatokból következő teljes életciklusa során megfelelően ellenőrzöttnek tekinthető, ha a kockázatjellemzés során becsült expozíciós szintek nem haladják meg a megfelelő DNEL- vagy PNEC-értékeket.
- 105 Az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontjából és a rendelet I. mellékletéből is következik, hogy a DNEL- és PNEC-értékeknek megfelelő adatoknak az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából betöltött jelentőségére tekintettel az anyagok kémiai biztonsági értékelésének és az abból származó adatoknak az összes azonosított felhasználást és az anyag életciklusának valamennyi fázisát érinteniük kell, és ezeket az adatokat közzé kell tenni. Ezért a felperes által a „regisztrált anyagra” vonatkozó DNEL- és PNEC-értékeknek megfelelő adatok és az 1907/2006 rendelet VII. címében előírt engedélyezési eljárás keretében a DNEL- és PNEC-értékek konkrét alkalmazására vonatkozó adatok között tett összehasonlítás mesterkéltnek tűnik. A fent említett közzétételi kötelezettség az engedélyezés iránti kérelemhez csatolt kémiai biztonsági jelentésben szereplő DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozik. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem vonta kétségbe az ECHA, a ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe arra vonatkozó megállapításait, hogy a DNEL- és PNEC-értékek az adott anyag tekintetében főszabály szerint változatlanok, és nincsen jelentősége annak, hogy mikor (a regisztrálási vagy az engedélyezési eljárásban) tettek róluk említést, illetve ki volt az a kérelmező, aki ezen eljárások keretében az értékeket mérte. A felperes ugyanis minden további magyarázat nélkül csupán azt közölte, hogy a kémiai biztonsági jelentésben említett DNEL- és PNEC-értékek eltérőek, és más módszerrel, illetve más célból határozták meg őket.
- 106 Végül az ECHA ismerteti, hogy az engedélyezés iránti kérelem keretében az általa közzétett referenciaértékektől eltérő DNEL- és PNEC-értékeket találhat. Ismerteti, hogy ezeket az értékeket a kockázatértékelési bizottság vizsgálatát és jóváhagyását követően új referenciaértéknek ismerhetik el, és ettől kezdve minden leendő engedélykérőre alkalmazandók lehetnek. Úgy tűnik ezért, hogy ezeket az értékeket szükségszerűen nyilvánosságra kell hozni.
- 107 Ebben az összefüggésben nem fogadható el a felperes azon érve, miszerint az ECHA már eleget tett tájékoztatási kötelezettségének azzal, hogy a honlapján közzétette a „regisztrált anyagra” vonatkozó DNEL- és PNEC-értékeknek megfelelő adatokat, illetve az „Engedélyezés, a DEHP anyag DNEL-referenciaértékeinek meghatározása” című, 2013. április 12-i dokumentumot. Az ECHA – ahogyan ezt jogosan állítja – nem volt köteles a küszöbértékek tekintetében közzétenni a DNEL-, illetve PNEC-referenciaértékeket. Mivel azonban ezeket a DNEL- és PNEC-értékeket minden engedélykérőnek ugyanúgy kell használnia, az ECHA az átláthatóság és az egyenlő bánásmód érdekében szükségesnek tartotta közzétenni őket, hogy az említett engedélykérők megismerhessék az értékelési kritériumokat. Ez a lépés nem kifogásolható és nem tekinthető kötelezőnek sem. Mindenesetre a referenciaértékek ilyen módon való közzététele nem mentesíti az ECHA-t az alól, hogy az 1907/2006 rendelet 64. cikke (2) bekezdésének megfelelően és ugyanezen rendelet 118. és 119. cikkét is figyelembe véve közzétegye a DEHP engedélyezése iránti kérelemmel érintett felhasználásokra vonatkozóan a felperes által közölt általános információkat.
- 108 Az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontjában szereplő információk közzétételére irányuló kötelezettséggel kapcsolatban egyet kell érteni az ECHA azon megállapításával, miszerint ez a kötelezettség a DNEL- és PNEC-értékek származtatási, illetve predikciós módszerére és más értékekkel

való korrelációjukra vonatkozó minimális információkra terjed ki. Ezek a minimális információk ugyanis elengedhetetlenek annak megértéséhez, hogy mit jelentenek a DNEL- és PNEC-értékek, és annak meghatározásához, hogy mivel függenek össze. El kell tehát ismerni, hogy – miként ezt az ECHA is kiemeli – ha az értékeket a jelentésük megmagyarázása nélkül tennék közzé, akkor a fent említett rendelkezés nem érvényesülne hatékonyan.

- 109 Másodikként azzal az állítással kapcsolatban, hogy egyes információk a nyilvánosság számára már hozzáférhetőek voltak, nyilvánvaló és végső soron a felek számára sem vitatott, hogy az információknak a nyilvánosság számára már hozzáférhetővé vált részét közzé lehetett tenni. Valójában azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy az ismert – és ezért a nyilvánosság számára immár hozzáférhető – tudományos adatok és a titkos tudományos adatok összeválogatását közzé kell-e tenni. A felperes azt állítja, hogy az ilyen összeállítás olyan komplex információhalmazt hoz létre, amely önmagában véve nem könnyen hozzáférhető és ezért bizalmasan kell kezelni.
- 110 Meg kell állapítani, hogy a felperes a vitatott információk felsorolásában nem nevezte meg azokat az információkat, amelyek a nyilvánosság számára már hozzáférhetővé tett információkkal összeválogatott, titkos tudományos adatoknak minősülnek. A fenti 58. és azt követő pontokban szereplő elemzésből ráadásul kitűnik, hogy ezek nem tartoznak a kereskedelmi titok körébe.
- 111 Ebből következően az ECHA nem hibázott, amikor a megtámadott határozatokban azt állapította meg, hogy a vitatott információk egy része a nyilvánosság számára már hozzáférhető volt, mivel már közzétették őket, másik részüket pedig az 1907/2006 rendelet 119. cikke alapján a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kellett tenni.
- 112 A fentiek összességéből az következik, hogy az első kifogást el kell utasítani.

A szellemi tulajdonjogok megsértésére alapított, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének alkalmazását igazoló második jogalapról

- 113 A felperes azt állítja, hogy az ECHA indokolatlanul megsértette az azon információk bizalmas kezeléséhez fűződő jogát, amelyek a kereskedelmi titka körébe tartozó szellemi tulajdonát képezik. A felperes e tekintetben a kereskedelmi titoknak a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdésében szereplő meghatározására hivatkozik.
- 114 Az ECHA elutasítja ezt a kifogást.
- 115 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A természetes vagy jogi személyeknek lehetőséget kell adni arra, hogy a jogosan ellenőrzésük alá tartozó információk a tisztességes kereskedelmi gyakorlattal ellentétes módon [...], hozzájárulásuk nélkül mások által való megszerzését vagy felhasználását és nyilvánosságra hozatalát megakadályozzák mindaddig, amíg az ilyen információ:

- a) titkos abban az értelemben, hogy mint egységes egész vagy elemei bármely megjelenése és összeállítása általánosan nem ismert, vagy könnyen nem ismerhető meg az olyan körökben mozgó személyek számára, akik rendes körülmények között az említett információval foglalkoznak;
- b) kereskedelmi értékkel rendelkezik, mivel titkos [...]”
- 116 Először is hangsúlyozni kell, hogy a TRIPS-megállapodás rendelkezései, amely megállapodás az Európai Közösség nevében aláírt, majd a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő

megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) jóváhagyott WTO-megállapodás részét képezi, az uniós jogrend szerves részét alkotják. Amennyiben a TRIPS-megállapodással érintett területen már létezik uniós szabályozás, akkor az uniós jog az irányadó, ami azzal a kötelezettséggel jár, hogy amennyiben lehetséges, a TRIPS-megállapodással összhangban lévő értelmezést kell alkalmazni, anélkül hogy ugyanakkor közvetlen hatállyal ruháznánk fel e megállapodás szóban forgó rendelkezését (lásd: 2007. szeptember 11-i Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos ítélet, C-431/05, EU:C:2007:496, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdésére önmagában nem lehet a megtámadott határozatok megsemmisítése érdekében hivatkozni.

- 117 Amennyiben a felperes érvelését úgy kell értelmezni, hogy létezik egy olyan, a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdéséből fakadó elv, amely szerint önmagában az a tény elegendő az 1907/2006 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivétel alkalmazásához, hogy a dokumentumot benyújtó személynek szellemi tulajdonjoga fűződik ehhez a dokumentumhoz, úgy ezt az érvelést el kell utasítani.
- 118 Ez a megközelítés ugyanis nem egyeztethető össze a TRIPS-megállapodás 39. cikkének a felperes által figyelembe vett (2) bekezdésével. Ez a rendelkezés ugyanis azt tartalmazza, hogy az érintett információk nem hozhatók nyilvánosságra mindaddig, amíg „titkosak”. Attól még, hogy ezeknek az információknak kereskedelmi értéke van, még nem titkosak.
- 119 Hasonlóképpen, a felperes által képviselt álláspont annak megállapítását jelentené, hogy a szellemi tulajdonjogoknak biztosított védelem automatikusan elsőbbséget élvezne az információknak az 1049/2001 rendeletben és az 1907/2006 rendelet 118. cikkének (1) bekezdésében meghatározott közzététel védelmével szemben. Az 1907/2006 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése – ahogyan ezt az ECHA hangsúlyozza – nem értelmezhető úgy, hogy a dokumentum szerzői jog általi védettsége azt is jelenti, hogy a dokumentum üzleti titoknak minősül, és a jogosultja ezért az e rendelkezésben foglalt kivételre hivatkozhat.
- 120 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 16. cikke úgy rendelkezik, hogy „a[z említett] rendelet nem érinti a szerzői jogra vonatkozó azon hatályban lévő szabályokat, amelyek korlátozhatják harmadik személy másolatkészítési vagy hasznosítási jogát a közzétett dokumentumok vonatkozásában”. Ehhez hasonlóan – ahogyan ez a fenti 66. pontban is szerepel – az 1907/2006 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy az anyag felhasználása iránt kérelmet benyújtó későbbi kérelmezőnek be kell szereznie a korábbi kérelmező engedélyét ahhoz, hogy a korábbi kérelem megfelelő részeire hivatkozhasson. E rendelkezések védik tehát a dokumentum jogosultját az említett dokumentumhoz fűződő szerzői jogok és kereskedelmi érték megsértésével szemben abban az esetben, ha a dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelem alapján a dokumentumban szereplő információkat közzéteszik. Ezek a rendelkezések ugyanis megakadályozzák, hogy a versenytársak a vitatott információkat kereskedelmi célokra használják fel, és ezáltal jogtalan versenyelőnyhöz jussanak.
- 121 Következésképpen a második kifogást el kell utasítani.

A vitatott információk közzétételét igazoló közérdek pontos megjelölésének hiányára alapított harmadik kifogásról

- 122 A harmadik kifogás keretében a felperes azt állítja, hogy a vitatott információk közzétételét igazoló „nyomós közérdek” nem minősíthető sem jelentősnek, sem pedig az említett közzététellel elérni kívánt célnak. Úgy véli, hogy az alapvető jogai (illetve kereskedelmi érdekei) védelméhez fűződő érdek fontosabb a vitatott információk közzétételét igazoló közérdeknél, és hozzáteszi, hogy az ECHA nem fejtette ki, miből áll a vitatott információk közzétételéhez fűződő közérdek.

- 123 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata úgy rendelkezik, hogy az uniós intézmények nem tagadják meg a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzétételéhez nyomós közérdek fűződik, még akkor sem, ha az sérthetné egy meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, vagy az uniós intézmények által lefolytatott ellenőrzések, vizsgálatok vagy könyvvizsgálatok céljának védelmét (2014. október 7-i Schenker kontra Bizottság ítélet, T-534/11, EBHT, EU:T:2014:854, 74. pont). Ebben az összefüggésben mérlegelni kell az érintett dokumentum közzétételének mellőzésével védeni kívánt különleges érdeket, valamint különösen az e dokumentum hozzáférhetővé tétele által szolgáltat közérdeket, tekintettel azokra az előnyökre, amelyek – mint azt az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekézése megállapítja – a nagyobb átláthatóságból származnak, vagyis arra, hogy a polgárok még inkább részt vehetnek a döntéshozatali eljárásban, valamint hogy biztosítva van a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimitációja, hatékonysága és felelőssége a demokratikus rendszerben (2010. október 21-i Agapiou Joséphidès kontra Bizottság és EACEA ítélet, T-439/08, EU:T:2010:442, 136. pont).
- 124 Bár a dokumentum közzétételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen elkülönülnie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől (2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EBHT, EU:C:2013:738, 92. pont), mindazonáltal az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy pusztán általános megfontolásokkal nem lehet alátámasztani, hogy az az átláthatóság elve olyan különös nyomatékkal bír, amely esetleg előbbre való lehet a szóban forgó dokumentumok közzétételének megtagadását igazoló okoknál, és a kérelmező feladata, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok közzétételét igazoló nyomós közérdeket megalapozó körülményekre (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EBHT, EU:C:2013:738, 93. és 94. pont; 2015. szeptember 23-i ClientEarth és International Chemical Secretariat kontra ECHA ítélet, T-245/11, EU:T:2015:675, 193. pont).
- 125 A jelen ügyben az ECHA – ahogyan ezt maga is hangsúlyozza – nem állapította meg azt, hogy a szóban forgó információkat az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételek szerinti védelemben kell részesíteni. Ezért nem volt köteles az információk közzétételéhez fűződő közérdeket meghatározni vagy értékelni, és a felperesnek az említett bizalmas információk megőrzéséhez fűződő érdekével egyensúlyba hozni.
- 126 Ebből következik, hogy a felperes ezen érvei hatástalanok.
- 127 Továbbá a kémiai biztonsági jelentésben és az alternatív anyagokról készült elemzésben szereplő DNEL- és PNEC-értékekkel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy – még ha abból is indulunk ki, hogy ezek az értékek a felperes kereskedelmi érdeke körébe tartoznak – az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében hivatalból nyilvánosságra kell őket hozni. Az ezen információkhoz való hozzáférésre irányuló kötelezettséget ugyanezen rendelet (117) preambulumbekézése azzal indokolja, hogy az uniós polgárok számára biztosítani kell az olyan vegyi anyagokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, amelyekkel érintkezésbe kerülhetnek, hogy lehetőségük legyen arra, hogy megalapozott döntéseket hozzanak a vegyi anyagok felhasználásáról.
- 128 Az 1907/2006 rendelet 119. cikkének (1) bekezdéséből és (117) preambulumbekézéséből – ahogyan ezt az ECHA lényegében jogosan hangsúlyozza – kitűnik, hogy az uniós jogalkotó szerint az ott említett információk közzététele igen jelentős kérdésnek számít. Az uniós jogalkotó maga is mérlegelte az érdekeket, majd azt a következtetést vonta le, hogy a DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó információk közzétételéhez fűződő érdek nagyobb súllyal esik latba, mint a felperesnek az információk közzé nem tételéhez fűződő érdeke, mivel ezek az információk a létező legfontosabb – nevezetesen az emberi egészséget és a környezetet érintő – érdekekre vonatkoznak. Ezek a megfontolások alátámasztják azt, hogy az átláthatóság elve olyan különös nyomatékkal bír, amely előbbre való lehet az említett vitatott információk közzétételének megtagadását igazoló esetleges okoknál.

- 129 Ugyanez érvényes az okfejtésekben, a módszerekben és az észrevételekben szereplő NOAEL expozíciós értékekre, azaz az észlelhető kedvezőtlen hatás nélküli legnagyobb koncentrációra vonatkozó értékekre. Ugyanis, még ha abból is indulunk ki, hogy a közzétételük sértheti a felperes kereskedelmi érdekeit – amit azonban nem sikerült bizonyítani –, ezek az információk akkor is elengedhetetlenül szükségesek ahhoz, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon a DEHP felhasználásával járó kockázatokról. Az ECHA ezért nem hibázott, amikor úgy ítélte meg, hogy a nyilvánosságnak jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy ezeket az információkat közzétegyék.
- 130 El kell utasítani a felperes azon állítását, miszerint az ECHA nem közölte egyértelműen és konkrétan, hogy milyen közérdekkel igazolható a vitatott információk közzététele. Ahogyan ez a fenti 69., 92., 128. és 129. pontból is kitűnik, az egyes vitatott információk közzétételéhez fűződő nyomós közérdek fennállását egyrészt a DNEL- és PNEC-referenciaértékek vonatkozásában az 1907/2006 rendelet 119. cikkére való hivatkozással indokolták (amelynek indokolása ugyanezen rendelet (117) preambulumbekzdésében található), másrészt a NOAEL expozíciós értékekkel kapcsolatban magukban a megtámadott határozatokban szereplő indokokkal.
- 131 Ezért a vitatott információk közzétételét igazoló közérdek pontos megjelölésének hiányára alapított harmadik kifogást el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított negyedik kifogásról

- 132 A felperes azt állítja, hogy az ECHA megsértette az EUMSZ 296. cikket azért, hogy nem ismertette az annak megállapítására vonatkozó indokolást, hogy a vitatott információk kereskedelmi titoknak minősülnek-e a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdése alapján, sőt arról sem tett említést, hogy nyomós közérdek igazolja-e a bizalmas információk közzétételére vonatkozó határozatát.
- 133 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, továbbá világosan és egyértelműen tükröznie kell a jogi aktust elfogadó intézmény érvelését oly módon, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára az meghozott intézkedés igazolásának megismerését, illetve a hatáskörrel rendelkező bíróság számára a felülvizsgálat gyakorlását. Az indokolási kötelezettséget az adott ügyben fennálló körülmények, többek között a jogi aktus tartalma, a felhozott indokok jellege és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekei alapján kell értékelni. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán e cikk szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem annak kontextusára, valamint az érintett területre vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2011. július 7-i Valero Jordana kontra Bizottság ítélet, T-161/04, nem tették közzé, EU:T:2011:337, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 134 A jelen ügyben az ECHA először is azt említi meg a megtámadott határozatokban, hogy több, a kémiai biztonsági jelentésben szereplő információt azért kellett közzétenni, mert a nyilvánosság számára már hozzáférhetőek voltak: olyan információkról van szó, amelyek már az interneten elérhetőek voltak (például a 9.0.1. fejezetben a deszkriptorok tárgyát képező, az ECHA honlapján az alternatív anyagokra irányuló nyilvános konzultációra vonatkozó általános információként közzétett felhasználások összefoglaló táblázata), a szakértők által értékelt publikációkból származó információk (például az 5.10.1.2. fejezet), szakértők által jóváhagyott folyóiratokban megjelent, kísérleti ökotoxikológiai kutatásokról és értékelésekről készült összefoglalók, illetve még az Unió által 2008-ban készített kockázateértékelésből átvett vagy közvetlenül kimásolt fejezetek is (például az 5.6.3., 5.7.3., 5.10.3. fejezet és a 141–142. és 168–175. o.).

- 135 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatokból egyértelműen megállapíthatók annak indokai, hogy a fent említett információk miért nem tartozhatnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivétel körébe: mégpedig azért, mert ezek az információk a nyilvánosság számára már hozzáférhetőek.
- 136 Az ECHA ezután az alternatív anyagokról készült elemzésekkel és a kémiai biztonsági jelentésekkel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a DNEL- és PNEC-értékek, a kutatási eredmények és az osztályozásból eredő következtetések nem minősülnek bizalmasnak, mivel ezek az eredmények és következtetések önmagukban véve, részletes mögöttes értékelés nélkül nem tekinthetők a felperes vagy harmadik fél kereskedelmi érdekét súlyosan sértőnek. Egyrésztől ebből az indokolásból az következik, hogy az ECHA különbséget tett az „objektív” adatok és a könnyen levonható – bizalmasnak nem minősülő – egyszerű következtetések, illetve a felperes által ezen adatok alapján kidolgozott, részletes – bizalmasnak minősülő – értékelések között. Másrésztől a megtámadott határozatok azt is tartalmazzák, hogy az ECHA-nak ezeket az információkat az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontja alapján közzé kell tennie.
- 137 Ezért a DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó információkkal kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az ECHA megfelelően megindokolta azt, hogy miért véli úgy, hogy ezek közzététele nem eredményezheti a felperes kereskedelmi érdekének sérelmét, valamint hogy miért tartja magát kötelesnek az információk közzétételére, nevezetesen az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontjában előírt kötelezettség fennállása miatt.
- 138 Ezenkívül a megtámadott határozatokban az áll, hogy az okfejtésekben, a módszerekben és az észrevételekben szereplő NOAEL expozíciós értékek nem sérthetik a felperes kereskedelmi érdekét, és ebből következően a kockázatjellemzési arányra (RCR) vonatkozó adatok – amelyek a DNEL- és PNEC-értékek, valamint az expozíciós értékek kombinációját tartalmazzák – közzététele sem sérti az említett kereskedelmi érdekét. Az ECHA kiemeli, hogy az ilyen típusú információra nem alkalmazható az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivétel. Rámutat arra, hogy az ilyen típusú információk elengedhetetlenül szükségesek ahhoz, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon a DEHP felhasználásával járó kockázatokról, és a nyilvánosságnak ezért jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy ezeket az információkat közzétegyék.
- 139 Következésképpen az ECHA világosan ismertette annak indokait, hogy a szóban forgó információkat miért kell szerinte nyilvánosságra hozni, hogy miért utasította el a felperesnek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt kivételek alkalmazására irányuló érveit, és hogy miért ítéli meg úgy, hogy bizonyos információkat nem lehet közzétenni.
- 140 Végezetül a megtámadott határozatokban az is szerepel, hogy a nem publikált vizsgálati jelentések szerzőinek nevét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján nem tették közzé, de a kutatások dátumára és címére vonatkozóan nem alkalmaztak kivételt.
- 141 Ebben az esetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatok tartalmazzák annak indokait, hogy a nyilvánosság számára még nem hozzáférhető kutatásoknak miért csak a dátumát és a címét lehetett közzétenni.
- 142 Ezért az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogást el kell utasítani, mivel az ECHA a jogilag megkövetelt módon megindokolta a megtámadott határozatokat.
- 143 A fentiek összességéből az következik, hogy el kell utasítani az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére alapított első jogalapot.

3. *Az Uniónak a TRIPS-megállapodásból eredő kötelezettségvállalásainak megsértésére és a bizalmas információk (kereskedelmi titkok) védelméhez fűződő jogok megsértésére alapított második jogalapról és az Uniónak az EJEE 8. cikkéből és az Alapjogi Charta 17. cikkéből eredő kötelezettségvállalásainak, valamint a tulajdonhoz való jog és a tulajdon védelmének megsértésére alapított harmadik jogalapról*

- 144 A Törvényszék úgy véli, hogy az Uniónak a TRIPS-megállapodásból eredő kötelezettségvállalásainak megsértésére és a bizalmas információk (kereskedelmi titkok) védelméhez fűződő jogok ebből fakadó megsértésére alapított második jogalapot és az Uniónak az EJEE 8. cikkéből és az Alapjogi Charta 17. cikkéből eredő kötelezettségvállalásainak, valamint a tulajdonhoz való jog és a tulajdon védelmének megsértésére alapított harmadik jogalapot együttesen kell megvizsgálni.
- 145 Előjáróban le kell szögezni, hogy – ahogyan ez a fenti 116. pontban is szerepel – a TRIPS-megállapodás rendelkezései az uniós jogrend szerves részét alkotják, ám nem bírnak közvetlen hatállyal. Következésképpen önmagában a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdésére nem lehet a megtámadott határozatok megsemmisítése érdekében hivatkozni.
- 146 Elsőként az ECHA azon érvét kell megvizsgálni, miszerint a felperesnek annak alátámasztásához, hogy a megtámadott határozatok sértik az EJEE-t, az Alapjogi Chartát és a TRIPS-megállapodást, arra kellett volna hivatkoznia, hogy az 1907/2006 rendelet különös rendelkezései – konkrétan az említett rendelet 119. cikke (1) bekezdésének a bizalmas jelleg hiányára vonatkozó jogszabályi vélelmeket előíró c), e) és f) pontja – nem egyeztethetők össze az elsődleges uniós joggal, illetve az említett egyezményeknek a jogszabályi hierarchiában magasabb szinten álló rendelkezéseivel.
- 147 Az EJEE és az Alapjogi Chartája megsértésére alapított állítással kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a felperes az információk védelméhez fűződő, az EUMSZ 339. cikkben biztosított alapvető jogra hivatkozik. Emlékeztetni kell arra is, hogy az ítélkezési gyakorlat az üzleti titok védelmét alapelveként ismerte el (lásd ebben az értelemben: 1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet, 53/85, EU:C:1986:256, 28. pont; 1994. május 19-i SEP kontra Bizottság ítélet, C-36/92 P, EU:C:1994:205, 37. pont; 2008. február 14-i Varec-ítélet, C-450/06, EU:C:2008:91, 49. pont). Felmerül az a kérdés, hogy nem értelmezték-e úgy az 1907/2006 rendelet 119. cikkét, hogy annak alkalmazásával az ECHA megsértette az információk védelméhez fűződő alapvető jogot. Ezért a felperes érvelése – ahogyan ezt lényegében maga is állítja – nem az 1907/2006 rendelet ezen különös rendelkezése ellen irányul, hanem az ellen, ahogyan az ECHA ezt a rendelkezést értelmezte, és – ebből következően – ahogyan azt alkalmazta. Nem róható fel ezért a felperesnek, hogy nem hivatkozott az EUMSZ 277. cikk alapján arra, hogy a rendelet nem alkalmazható amiatt, hogy ellentétben áll az elsődleges uniós joggal.
- 148 A TRIPS-megállapodásnak a fenti 145. pontban ismertetett okokból való megsértésére alapított érvet illetően nem releváns az ECHA azon érve, hogy a felperesnek arra irányuló jogellenességi kifogást kellett volna előterjesztenie, hogy az érintett rendeletek releváns rendelkezései a TRIPS-megállapodáshoz képest jogellenesek.
- 149 Másodikként az Uniónak a TRIPS-megállapodásból eredő kötelezettségvállalásainak megsértésére és a kereskedelmi titkok védelméhez fűződő jogok ebből fakadó megsértésére alapított második jogalapot kell megvizsgálni. A felperes arra hivatkozik, hogy a vitatott információk TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) bekezdése értelmében kereskedelmi titoknak (bizalmas információknak) minősülnek abban az értelemben, hogy mint egységes egészek vagy elemeik bármely megjelenése és összeállítása általánosan nem ismertek, vagy könnyen nem ismerhetők meg az olyan körökben mozgó személyek számára, akik rendes körülmények között a kérdéses információval foglalkoznak.
- 150 Amennyiben – ahogyan ez a fenti 116. pontban is szerepel – a TRIPS-megállapodással érintett területen már létezik uniós szabályozás, akkor az uniós jog az irányadó, ami azzal a kötelezettséggel jár, hogy amennyiben lehetséges, a TRIPS-megállapodással összhangban lévő értelmezést kell alkalmazni.

- 151 Az 1049/2001 rendeletet és az 1907/2006 rendeletet ezért úgy kell értelmezni, mint amelyek arra irányulnak, hogy összhangban álljanak a TRIPS-megállapodás 39. cikke (2) és (3) bekezdésének tartalmával. Ez utóbbi rendelkezés azonban nem jelentheti azt, hogy a szellemi tulajdonjogok számára biztosított védelem korlátlan elsőbbséget élvez a vegyi anyagok felhasználásának engedélyezése iránti kérelem keretében benyújtott információk közzététele mellett szóló vélelemmel szemben. Ebben az értelemben a felperes által képviselt felfogás az 1907/2006 rendelet 119. cikke alkalmazásának mellőzéséhez vezetne. Ez a felfogás azonban nem fogadható el, mivel valójában annak vitatását eredményezi, hogy ez a rendelkezés a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) és (3) bekezdésére tekintettel jogszerű (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2007. szeptember 17-i Microsoft kontra Bizottság ítélet, T-201/04, EU:T:2007:289, 800. pont).
- 152 A jelen esetben nem tűnik úgy, hogy az ECHA oly módon alkalmazta volna az 1049/2001 rendeletet és az 1907/2006 rendeletet, amely ne állt volna összhangban a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) és (3) bekezdésével.
- 153 A publikált – és ezért a nyilvánosság számára immár hozzáférhető – kutatásokat ugyanis – ahogyan ez a fenti 60–67. pontból is következik – közzé lehetett tenni. Ez annál is inkább igaz, mert az ECHA kitakarta a felperes által e kutatások alapján levont azon következtetéseket, amelyek a nyilvánosság számára nem hozzáférhetőek, és amelyekkel kapcsolatban úgy vélte, hogy a fenti 60. pontban foglaltak értelmében többletértéket hordoznak. Ezek a következtetések így tehát különböznek a kutatások objektív tartalmától, valamint azoktól az egyszerű következtetésektől, amelyeket az érintett terület bármely szakértője le tudna vonni ezekből a kutatásokból.
- 154 A kutatások objektív tartalma és az azokból levonható egyszerű következtetések, illetve a többletértékkel bíró egyedi és személyes értékelések között az ECHA által ily módon tett különbség az 1049/2001 és az 1907/2006 rendelet olyan alkalmazásának minősül, amely összhangban áll a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) és (3) bekezdésével.
- 155 A fenti 68. pontban említett kutatásokkal kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely alapján meg lehetne érteni, hogy miért minősül szerinte a közzétételük jogellenesnek. Meg kell azért állapítani, hogy azt sem bizonyította, hogy az ECHA milyen tekintetben nem alkalmazta az uniós jogot a TRIPS-megállapodás 39. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban.
- 156 Végül a DNEL- és PNEC-értékekkel, valamint a NOAEL expozíciós értékekkel kapcsolatban – különösen a fenti 129. és 151. pontban – már említésre került, hogy az 1049/2001 és az 1907/2006 rendelet, valamint a TRIPS-megállapodás 39. cikke (2) és (3) bekezdésének következetes alkalmazása nem vezethet sem az 1907/2006 rendelet 119. cikke alkalmazásának mellőzéséhez, sem pedig a közegészségügyi érdek figyelmen kívül hagyásához. Hozzá kell ehhez fűzni, hogy a TRIPS-megállapodás 39. cikke maga is rendelkezik a közzététel lehetőségéről, amennyiben azt a közérdek védelme szükségessé teszi.
- 157 Következésképpen a második jogalap tehát nem megalapozott.
- 158 A harmadik jogalappal kapcsolatban hangsúlyozni kell, hogy – miként az a fenti 147. pontban is szerepel – a felperes nem arra hivatkozik, hogy az 1907/2006 rendelet egyes különös rendelkezései – konkrétan az említett rendelet 119. cikke (1) bekezdésének a bizalmas jelleg hiányára vonatkozó jogszabályi vélelmeket előíró c), e) és f) pontja – nem egyeztethetők össze az elsődleges uniós joggal, illetve az egyezményeknek a jogszabályi hierarchiában magasabb szinten álló rendelkezéseivel, hanem úgy érvel, hogy az, ahogyan az ECHA ezt a rendelkezést értelmezte, és – ebből következően – ahogyan azt alkalmazta, nem felel meg az EJEE 8. cikkének, az EJEE-hez csatolt kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkének és az Alapjogi Charta 17. cikkének.

- 159 Meg kell jegyezni, hogy az EJEE 8. cikke – annak megfogalmazása mellett az (1) bekezdésében, hogy a hatóságok nem avatkoznak be a magánélethez való jog gyakorlásába – (2) bekezdésében elismeri, hogy a hatóság „csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges”.
- 160 Meg kell állapítani, hogy a felperes beadványaiban félreérti az EJEE 8. cikkének tartalmát, amikor azt hangsúlyozza, hogy ez a rendelkezés a tulajdonhoz való jogát védi. Nem terjeszt elő külön érvelést annak bizonyítására, hogy megsértették az e rendelkezésben foglalt, arra irányuló elvet, hogy a hatóságok nem avatkoznak be a magánélethez való jog gyakorlásába. Ugyanakkor ezen félreértés és az érvek ebből következő hiánya ellenére a kifogása érthetőnek tekinthető. E tekintetben, amint azt a Bíróság a 2008. február 14-i Varec-ítéletében (C-450/06, EU:C:2008:91, 47. és 48. pont) az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára hivatkozva elismerte, szükséges lehet bizonyos bizalmasnak minősülő információk nyilvánosságra hozatalát megtagadni valamely vállalkozásnak az EJEE 8. cikkében és az Alapjogi Charta 7. cikkében rögzített magánélethez való alapvető jogának védelme érdekében, hozzátevé, hogy a „magánélet” fogalma nem értelmezhető oly módon, hogy az kizárja valamely jogi személy kereskedelmi tevékenységét.
- 161 Az Alapjogi Charta 17. cikkének (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. Tulajdonától senkit nem lehet megfosztani, kivéve ha ez közérdekből, törvényben előírt esetekben és feltételekkel, az ezáltal elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik. A tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni. Az ítélkezési gyakorlat szerint az e rendelkezésben biztosított védelem olyan vagyoni értékű jogokra terjed ki, amelyekből a jogrendre tekintettel olyan megszerzett jogi helyzet következik, amely lehetővé teszi, hogy a jogosult e jogait saját maga javára önállóan gyakorolja (lásd ebben az értelemben: 2013. január 22-i Sky Österreich ítélet, C-283/11, EU:C:2013:28, 34. pont).
- 162 Az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy a magánélet védelméhez fűződő, az EJEE 8. cikkében biztosított jog azon általános jogelvek szerves részét képezi, amelyek tiszteletben tartását az uniós bíróság biztosítja. Ez az elv ugyanakkor nem korlátlan jogosultságként ölt testet, hanem a társadalomban betöltött szerepe függvényében kell értékelni. Ez az elv korlátozható, feltéve hogy a korlátozás az Unió által követett közérdekű célkitűzéseknek megfelel, és nem jelent az elérni kívánt célhoz képest aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jogok lényegét sértené (1994. október 5-i X kontra Bizottság ítélet, C-404/92 P, EU:C:1994:361, 17. és 18. pont; 2008. szeptember 24-i M kontra Ombudsman ítélet, T-412/05, EU:T:2008:397, 126. pont). Ugyanez vonatkozik az ítélkezési gyakorlat szerint az Alapjogi Charta 17. cikkében foglalt, tulajdonhoz való jogra (2005. július 12-i Alliance for Natural Health és társai ítélet, C-154/04 és C-155/04, EU:C:2005:449, 126. pont).
- 163 Ebből következően az EJEE 8. cikke és az Alapjogi Charta 17. cikke nem értelmezhető olyan rendelkezésként, amely a magánjogi jogalanyok kereskedelmi tevékenységével összefüggésben kiállított dokumentumok tekintetében automatikus kivételt teremt a közzététel elve alól. Az ilyen típusú dokumentumokhoz való hozzáférés iránt harmadik személy által előterjesztett kérelem esetében ugyanis mindegyik dokumentumot konkrétan és egyenként kell vizsgálni, kivéve azokat, amelyek esetében a Bíróság és a Törvényszék elismerte a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozó általános vélelem fennállását. Amint az a fenti 33–42. pontban megállapítást nyert, az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárás keretében előterjesztett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozóan nem áll fenn általános vélelem.
- 164 A jelen ügyben az ECHA ezért konkrétan vizsgálta a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel érintett különböző adatokat. Rá kell mutatni, hogy ez a vizsgálat a tulajdonhoz való joggal és a magánélethez való joggal összhangban történt.

- 165 Először is – ahogyan ez lényegében a fenti 60. és azt követő pontokból is kitűnik – meg kell jegyezni, hogy több vitatott információ a nyilvánosság számára hozzáférhető kutatások összeválogatásából áll, ám az, hogy az ezen szellemi munkát megtestesítő jelentés vagyoni értékkel bír, még nem jelenti azt, hogy a benne foglalt valamennyi információ a kereskedelmi érdek körébe tartozik, és a közzétételük hivatalból sérti ezt az érdeket. A személyek kereskedelmi érdekeinek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésében foglalt védelmének sérelmét nem feltétlenül a közzététel tárgyát képező információ vagyoni értékére tekintettel kell meghatározni.
- 166 A DNEL- és PNEC-értékekre vonatkozó információkkal kapcsolatban továbbá meg kell állapítani, hogy a közzétételük nem sérti a magánélethez és a tulajdonhoz való jogot. Megengedett ugyanis, hogy az ECHA beavatkozzon e jogok gyakorlásába, mivel az 1907/2006 rendelet 119. cikke előírja a beavatkozást és az az egészség és a környezet védelme érdekében szükséges.
- 167 Végül a NOAEL expozíciós értékek közzététele szintén elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy a nyilvánosság tájékoztatást kapjon a DEHP felhasználásával járó kockázatokról. A nyilvánosságnak ezért jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy ezeket az információkat közzétegyék. Még ha feltételezzük is, hogy ezen vitatott információk közzététele a magánélethez és a tulajdonhoz való jog korlátozásának minősül – amit azonban a felperes a jelen ügyben nem bizonyított –, ez a közzététel akkor is mindenképpen megfelel az Unió által elérni kívánt közérdekű céloknak, és nem járnak az elérni kívánt cél tekintetében olyan aránytalan és elviselhetetlen beavatkozással, amely a lényegüket sértené.
- 168 A fentiekből az következik, hogy a második és a harmadik jogalapot el kell utasítani.

4. Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított negyedik jogalapról

- 169 A felperes a negyedikként előterjesztett jogalapot az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapítja, amely az uniós intézmények döntéshozatali eljárását védi az indokolatlan és jogellenes sérelmekkel és külső beavatkozásokkal szemben. Először is előadja, hogy az olyan eljárásokban, amelyekben az érintett intézmény még nem hozott határozatot, az az alapelv, és az illeszkedik az 1049/2001 rendelet logikájába, hogy nem teszik közzé az eljárásokra vonatkozó információkat. A dokumentumok közzétételével az ECHA ezért súlyosan megsértette az említett eljárást. Ezt követően hangsúlyozza, hogy a kockázatértékelési bizottságot és a társadalmi-gazdasági bizottságot véleménye megadásakor befolyásolhatja a vitatott információk esetleges közzététele, mert az információkhoz hozzáférést kérőknek is megengedik, hogy részt vegyenek a tanácskozásaikon. Ezzel szemben az engedélykérő nem fér hozzá az említett bizottságok üléseihez, és nem illeti meg az eljárás minden szakaszában a meghallgatáshoz való jog. Végül a felperes hangsúlyozza, hogy nem indokolja nyomós közérdek a szóban forgó információk közzétételét.
- 170 Az ECHA vitatja ezeket az érveket.
- 171 Emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet (11) preambulumbekzdése hangsúlyozza, hogy az intézményeket fel kell jogosítani belső konzultációik és tanácskozásaik védelmére, ha az feladataik ellátása érdekében szükséges. Ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése ebben az értelemben úgy rendelkezik, hogy „[a]z intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné [helyesen: sértené], kivéve ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik”.

- 172 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében e kivétel alkalmazásához bizonyítani kell, hogy az intézménynél belső használatra készült szóban forgó dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti az intézmény döntéshozatali eljárását, továbbá e veszély észszerűen előrelátható, nem pusztán feltételezett (2008. december 18-i Muñiz kontra Bizottság ítélet, T-144/05, nem tették közzé, EU:T:2008:596, 74. pont).
- 173 Ezenfelül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel alkalmazásához a döntéshozatali eljárás megsértésének súlyosnak kell lennie. Ez különösen akkor áll fenn, ha az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tétele jelentős hatást gyakorol a döntéshozatali eljárásra. A súlyosság értékelése az adott ügy valamennyi körülményétől függ, különösen a döntéshozatali eljárásra gyakorolt azon negatív hatásoktól, melyekre az intézmény hivatkozik (2008. december 18-i Muñiz kontra Bizottság ítélet, T-144/05, nem tették közzé, EU:T:2008:596, 75. pont; 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 71. pont).
- 174 A negyedik jogalapot e megfontolások alapján kell megvizsgálni.
- 175 Mindenekelőtt el kell utasítani a felperes arra vonatkozó megközelítését, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt kivételt alapelvvé tegye. A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozóan ugyanezen rendelet 2. cikkében megállapított elv továbbra is alkalmazandó az olyan eljárásokra vonatkozó információkra, amelyekben az érintett intézmény még nem hozott határozatot. Az ezen elv alóli kivételeket az 1049/2001 rendeletnek az ítélkezési gyakorlat által értelmezett 4. cikke határozza meg. A dokumentumokhoz való hozzáférés elve alól a fent említett 4. cikk (3) bekezdése alapján tehát csak a fenti 172. és 173. pontban ismertetett ítélkezési gyakorlatban meghatározott feltételek mellett tehető kivétel.
- 176 Meg kell továbbá vizsgálni azt a kérdést, hogy a vitatott információkhoz való hozzáférés okozhatta-e az ECHA döntéshozatali eljárásnak súlyos megsértését. A felperes lényegében azt állítja, hogy az engedélykérőket nem illeti meg az eljárás minden szakaszában a meghallgatáshoz való jog, és nincsen lehetőségük észrevételt tenni a szabálytalanságokra vagy hibákra vonatkozóan. Ezenkívül a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági bizottság szerinte megengedi az információkhoz hozzáférést kérőknek, hogy részt vegyenek a tanácskozásaikon. Az engedélykérők azonban nem jogosultak részt venni az említett tanácskozásokon.
- 177 Egyfelől emlékeztetni kell arra, hogy az 1907/2006 rendelet 64. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ECHA elküldi a kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági bizottság véleménytervezeteit az engedélykérőnek, és ha a kérelmező állást kíván foglalni, a véleménytervezet kézhezvételét követő két hónapon belül írásban elküldheti megjegyzéseit. Ez a rendelkezés biztosítja tehát az engedélykérő számára azt a jogot, hogy az érvelését írásban előterjessze a bizottságoknak, mielőtt azok az engedélyezés iránti kérelem tárgyában végleges véleményt fogadnak el.
- 178 Másfelől a felperes nem bizonyítja, hogy miért sértené súlyosan az ECHA döntéshozatali eljárását az, hogy az információkhoz hozzáférést kérőknek megfigyelői jogállás jut.
- 179 A kockázatértékelési bizottság és a társadalmi-gazdasági bizottság egyező szövegű eljárási szabályzatának (hivatkozási szám: MB/09/2009 végleges; a továbbiakban: a bizottságok eljárási szabályzata) 6. cikke ugyanis úgy rendelkezik, hogy a bizottsági üléseken megfigyelők (stakeholder representatives) részvétele „megengedhető”, így tehát az ECHA-nak mérlegelési mozgástere van e tekintetben. Ezenfelül az ECHA ülésein való részvételüket szigorú korlátokhoz kötötték. Az eljárási szabályzat 6. cikkének (6) bekezdése alapján a megfigyelőknek eleget kell tenniük az „ECHA ülései iránt érdeklődő szervezetek megfigyelőinek magatartási kódexében” foglaltaknak (hivatkozási száma: ED/62/2008, a továbbiakban: magatartási kódex), amelyet az ECHA ügyvezető igazgatójának 2008. október 9-i határozatával fogadtak el.

- 180 Ez a magatartási kódex előírja, hogy az érdekelt szervezetek nem nevezhetnek ki megfigyelőnek olyan személyeket, akiknek közvetlen érdeke fűződik az ügyhöz; ezt a bizottságoknak kell megvizsgálniuk, és amennyiben ilyen érdek keletkezik, arról az érintetteknek az ülés kezdetén nyilatkozatot kell tenniük (6. pont). A kódex azt is tartalmazza, hogy a megfigyelők nem avatkozhatnak be az ülésekbe oly módon, hogy az megfélemlítéssel járjon vagy zavarja a szerv munkáját (7. pont), és hogy az üléseken való részvételük az elnök mérlegelésétől függ (8. pont). A magatartási kódex azt is megemlíti, hogy a megfigyelőknek rendszerint előzetesen – legkésőbb az ülés kezdetén – tájékoztatniuk kell az elnököt azokról a pontokról, amelyekkel kapcsolatban be akarnak avatkozni, a beavatkozásuknak rövidnek kell lennie és a megszabott időkorlátokat is tartaniuk kell. A magatartási kódex végül leszögezi, hogy a megfigyelők benyújthatnak dokumentumokat, ám az, hogy a dokumentumokat kiosztják, nem jelenti azt, hogy az ECHA elfogadja vagy jóváhagyja a tartalmukat (15. pont).
- 181 A fentiekből következően a felperes félreérti a megfigyelőknek a bizottsági üléseken betöltött szerepét, amelyre szigorú korlátok vonatkoznak annak érdekében, hogy megakadályozzák a döntéshozatali eljárás súlyos megsértését.
- 182 Jóllehet az ECHA nem vitatja, hogy az engedélykérőknek főszabály szerint nincsen lehetősége a megfigyelőkkel azonos módon részt venniük a bizottsági üléseken, és ezért nincsen joguk kifejtetni álláspontjukat, meg kell állapítani, hogy – ahogyan ez a fenti 177. pontban is szerepel – az 1907/2006 rendelet 64. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése engedélyezi számukra, hogy részletes írásbeli érvelést nyújtsanak be, és ezt a véleménytervezet kézhezvételét követő két hónapon belül megtehetik. Ennek során lehetőségük van a megfigyelők esetleges megjegyzéseire is válaszolni.
- 183 Azt is meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék által a megfigyelők magatartási kódexben szabályozott szerepére vonatkozóan a felekhez intézett írásbeli kérdésre válaszul az ECHA a 2012. december 14-i útmutatóra hivatkozott, amely ismerteti az ECHA által az engedélyezés iránti kérelemmel összefüggésben alkalmazott megközelítést (a továbbiakban: útmutató). Az ECHA rámutat arra, hogy a megfigyelők jelenléte és az engedélykérők távolléte azt eredményezheti, hogy a meghallgatás méltánytalanná válik, mivel csak az előbbieket tehetnek észrevételt az adott ügyre. Ezért az útmutatóban leszögezte, hogy az ilyen típusú eljárásban a megfigyelők a bizottsági üléseken nem szólalhatnak fel. Rá kell mutatni arra, hogy ez az útmutató összhangban áll a magatartási kódexszel, amely mérlegelési mozgásteret biztosít az ECHA számára, azt tartalmazza, hogy a bizottsági üléseken megfigyelők részvétele „megengedhető”, és az ülések lefolytatását illetően diszkrecionális jogkör ruház az elnökre. Az ECHA továbbá azt is előírta, hogy a magatartási kódex és a bizottságok eljárási szabályzata közötti koherencia biztosítása érdekében a megfigyelők nem férhetnek hozzá a bizalmas jellegű kereskedelmi információkhoz, és nem lehetnek jelen az ülések azon részein, ahol ezekről az információkról tárgyalnak.
- 184 Végül a felperes nem szolgáltatott konkrét bizonyítékot arra, hogy a jelen ügyben a DEHP felhasználásának engedélyezése iránti kérelemre vonatkozó, vitatott információkhoz való hozzáférés jelentős hatást gyakorolt az ECHA és a Bizottság döntéshozatali eljárására, és azt ezáltal súlyosan megsértette.
- 185 Egyfelől az 1907/2006 rendelettel előírt és a bizottságok eljárási szabályzatában, a magatartási kódexben és az útmutatóban pontosított mechanizmusra, másfelől az arra utaló konkrét bizonyítékok hiányára tekintettel, hogy a jelen ügyben a vitatott információkhoz való hozzáférés veszélyeztette az ECHA döntéshozatali eljárását, azt kell megállapítani, hogy a vitatott információk közzététele nem gyakorolt olyan negatív hatásokat a döntéshozatali eljárásra, hogy azt súlyosan veszélyeztette volna.
- 186 A fentiek összességéből következik, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésére alapított negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 187 Mindezekből az következik, hogy a keresetet el kell utasítani, anélkül hogy az ECHA által védekezésül előadott elfogadhatatlansági kifogás tárgyában állást kellene foglalni.

A költségekről

- 188 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A jelen ügyben, mivel a felperes pervesztes lett, az ECHA kérelmének megfelelően kötelezni kell az ECHA költségeinek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.
- 189 A Bizottság az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján maga viseli a saját költségeit.
- 190 A ClientEarth, az EEB és az HCWH Europe az eljárási szabályzat 138. cikke (3) bekezdésének megfelelően maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Deza, a.s. a saját költségein túlmenően viseli az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) részéről felmerülő költségeket is, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**
- 4) **A ClientEarth, a European Environmental Bureau (EEB) és a Vereniging Health Care Without Harm Europe maguk viselik saját költségeiket.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. január 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita alapját képező tényállás	2
Az eljárás és a felek kérelmei	3
A jogkérdésről	4
1. Az 1907/2006 rendeletben előírt engedélyezési eljárásban előterjesztett információk bizalmas jellegére vonatkozó általános vélelem fennállására alapított önálló jogalapról	5
2. Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról	8
Az arra alapított első kifogásról, hogy a vitatott információk bizalmasak, mert kereskedelmi jellegűek, és a felperest megillető know how körébe tartoznak	8
Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első francia bekezdésének megsértésére vonatkozó kérdésről	10
Az információknak az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján történő közzétételére irányuló kötelezettségre, illetve az információk már nyilvános jellegére vonatkozó kérdésről	15
– Az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdése f) pontjának téves alkalmazására alapított érv elfogadhatóságáról	15
– Az egyes információknak az 1907/2006 rendelet 119. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján történő közzétételére irányuló kötelezettség fennállásáról és egyéb információk már nyilvános jellegére vonatkozó kérdésről	16
A szellemi tulajdonjogok megsértésére alapított, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének alkalmazását igazoló második jogalapról	19
A vitatott információk közzétételét igazoló közérdek pontos megjelölésének hiányára alapított harmadik kifogásról	20
Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított negyedik kifogásról	22
3. Az Uniónak a TRIPS megállapodásból eredő kötelezettségvállalásainak megsértésére és a bizalmas információk (kereskedelmi titkok) védelméhez fűződő jogok megsértésére alapított második jogalapról és az Uniónak az EJEE 8. cikkéből és az Alapjogi Charta 17. cikkéből eredő kötelezettségvállalásainak, valamint a tulajdonhoz való jog és a tulajdon védelmének megsértésére alapított harmadik jogalapról	24
4. Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított negyedik jogalapról	27
A költségekről	30